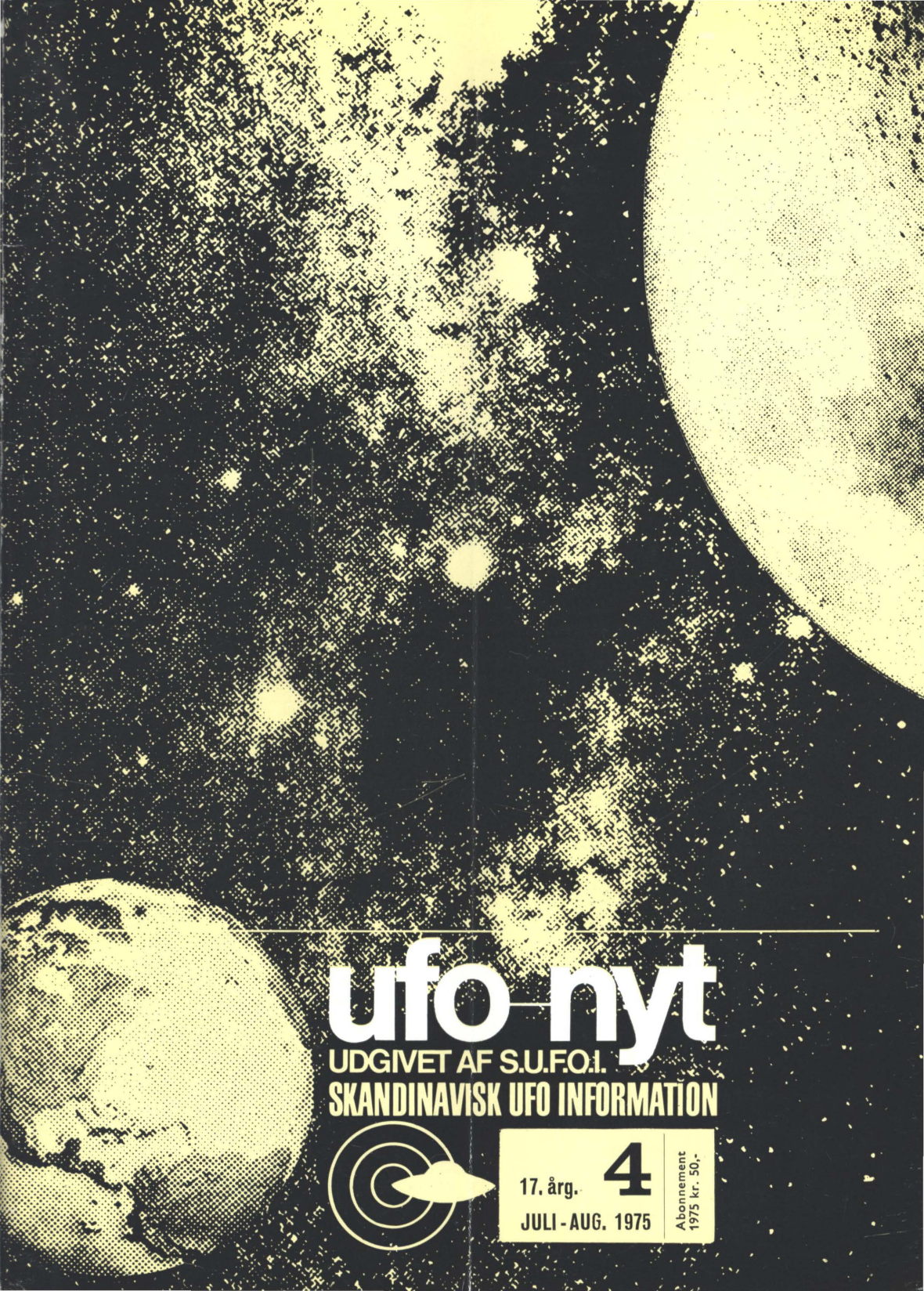

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

17. årg.

4

JULI - AUG. 1975

Abonnement
1975 kr. 50,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.

SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12¹, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Kasserer: Erik B. Johansen, Rådalsvej 13, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529. (dag: (02) 86 55 33).

Udvalgsmedlem: Allan Stenaee, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 50,00 for året 1975) til regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 9 11 77 25) Erik Benny Johansen, Rådalsvej 13, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

SUFOI's RAPPORT- og ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSADFELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Sollested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

SUFOI's Københavnsafdeling: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1. th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

SUFOI's Skandinavienkontakt: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter kl. 18).

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Aalborg, tlf. (08) 19 12 91.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26. Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

INDEHOLDER bl. a.:

Det kan gå galt – selv for UFO'er !!	127
UFO'erne og CIA	132
„UFO over fem danske lufthavne“	135
UFO-aktivitet i Danmark	137
SCANDI-hjørnet	148

Medlemsorientering	154
Observationer	156
Rumfarts-notitser	160
Verdensbillede under forvandling	166
Prins Philip er UFO-entusiast	bagsiden

Det kan gå galt - selv for UFO'er!!

En af de ting, der altid i den forgangne tid har været årsag til undren og adskillige spørgsmål i forbindelse med UFO'erne, er disses forbløffende driftssikkerhed. Man hører praktisk taget aldrig om forulykkede UFO'er, om UFO'er med „maskinskade“ eller tilsvarende. Det har da også været et yndet argument for skeptikere, at var UFO'erne en slags maskiner, skulle de vel også kunne komme ud for mindre uheld eller havarier, som måtte tvinge objektet til landing, så evt. skade kunne udbedres. Rapporter herom har imidlertid været få og spredte, og i ingen tilfælde har beretninger om sådanne operationer været særlig detaljerede eller éntydige. Jeg har i det følgende fundet nogle enkelte rapporter frem, der synes at vise, at selv UFO'er kan blive udsat for uheld eller svigt, som kræver landing og udbedring af den opståede skade. I første tilfælde skildres en skade, som det varede mere end 4 timer at ordne.

Den første beretning er fra 1964, og som det er tilfældet med så mange gode UFO-observationer, kom den til UFO-interesserendes kundskab ikke direkte og frisk, men via diverse mellemlid, nemlig fra vidnet til en veninde, fra veninden til en bekendt som igen var kollega og nær ven til en person, der var UFO-interesseret, og som i flere år havde udført UFO-undersøgelser i marken. UFO-forskeren, der fik kendskab til observationen, var Ted Bloecher, som måske er kendt blandt en del af UFO-Nyt's læsere fra hans artikler om nærobservationer, observationer som han personligt har undersøgt i detaljer. Den første beretning er ganske vist lidt lang, men rig på detaljer, og bygger på både di-

rette interviews, telefonsamtaler og båndoptagelser med vidnet, mrs. Mary M., men gengives hovedsageligt med hendes egne ord og beskrivelser. Desværre må vidnet også her være anonymt, en ting der i de forskellige UFO-beretninger nok kan virke utilfredsstillende men dog alligevel forståeligt, men vidnets rigtige navn kendes af undersøgeren. Men nu til den første rapport:

Observationsstedet ligger ca. 1½ km nord for centrum i New Berlin, N.Y., i USA, lige nordvest for et område kendt under navnet Five Corners. UFO-landingen skete på en bakketop omkring 1300 m NV for observatøren, og tidspunktet var onsdag den 25. november 1964. Foruden Mary, der dengang var 20 år, var der yderligere et vidne, nemlig hendes svigermor, som hun sammen med sin mand aflagde besøg den pågældende periode. De var alene hjemme, da både Mary's mand og svigerfar var på jagttur.

Vidnet Mary fortalte følgende:

„Dick (hendes mand) var taget på jagt med sin far, og jeg var hos hans mor for at hun ikke skulle være alene. Klokken var omkring 24.30 og jeg kunne ikke rigtig falde i søvn, så jeg satte mig til at kigge på TV. Programmet var imidlertid ikke særlig spændende, så jeg gik lidt udenfor. Det var en usædvanlig klar novembernat, og jeg kunne se usædvanlig mange stjerner og en klart lysende måne. Jeg gik ud i vindfanget, men da det var ret koldt hentede jeg min frakke. Jeg kiggede på stjernerne og prøvede at finde nogle af de kendte stjernebilleder, da jeg så et stjerneskud. Jeg stod og så mod nord-nordøst, og det bevægede sig i en bue, som

stjernes kud plejer at gøre, i en østlig retning mod horisonten.

Så så jeg endnu et, men i stedet for at bevæge sig i en bue mod horisonten, gik det lige nedad. Jeg så det på næsten det samme sted som det første. Det syntes at komme direkte ned over hovedvejen Route 8, ned omkring Five Corners. Derefter bevægede det sig langs med bækken – mere eller mindre parallelt med Route 80, der passerer direkte forbi huset. Det slog mig, hvor mærkværdig dette var da det var klart synligt og bakkeskråningen over bækken og på den nordlige side af vejen var synlig over objektet. Det forekom mig, at det var et overordentlig klart lys, med en klarhed og intensitet som jeg aldrig havde set før. Lys fra kviksvølv-lamper er meget stærkt, men dette lys var endnu stærkere. Det var ikke kun det synlige der var mærkværdigt, men der var også en art lav summen, en snurren – noget å la lyden fra en hårdtarbejdende vandpumpe. Tonehøjden ændredes ikke.

Jeg tror, at min svigermor stod op for at gå på toilettet, og da hun var på tilbagevejen bad jeg hende komme ud til mig og se på fænomenet. Det næste der skete var, at der kom en bil nordfra og drejede til venstre ved Five Corners og kom så ad hovedvejen mellem mig og bækken, hvor objektet bevægede sig. Denne bil kørte langsomt og fortsatte med at køre. Ca. 1½ minut senere kom endnu en bil. Den satte farten ned og kørte ind i vejsiden lidt nordvest for vort hus, og objektet satte nu også farten ned og stod næsten stille. Så svævede det et øjeblik, kom så atter hen mod mig, forbi den holdende bil, som skyndsomt satte i gang og hurtigt forsvandt.“

På dette tidspunkt skete flere ting på samme tid. Mary's svigermor kom hen og åbnede døren og skulle netop til at træde udenfor, da objektet begyndte at bevæge sig hurtigt tilbage mod svigerdatteren, der på dette tidspunkt befandt sig ved en svag stigning ude på indkørslen. Mary, der blev temmelig forskrækket over objektets pludselige bevægelse, hastede skyndsomt tilbage til vindfanget.

„Da tingesten begyndte at komme tilbage

mod mig, fandt jeg ud af, at jeg måske var lidt for nær og jeg trak mig hurtigt tilbage. Min svigermor lukkede skyndsomt døren på klem og sagde, at hun absolut syntes, at det var noget mærkeligt noget, og bad mig komme ind i huset igen. Objektet stoppede ved et punkt nogle hundrede meter på den anden side af vejen overfor huset og svævede dér. Jeg havde på fornemmelsen, at jeg blev iagttaget lige så meget som jeg selv iagttog. Da min svigermor ville overtale vor hund, en Springer Spaniel, til at gå udenfor, så jeg i det mindste havde lidt selskab, nægtede den pure at gå udenfor døren. Den blev liggende bag min svigermor, og jeg kunne se, hvor den rystede.“

Landingen:

„Så endelig kom en tredje bil og også den satte farten ned. Objektet syntes så at følge bilen med samme lave hastighed. Folkene i bilen syntes at blive bange, og de trykkede speederen i bund og forsvandt. Objektet fortsatte med at bevæge sig langsomt, medens bilen satte farten op. Det fløj meget langsomt og fulgte bækken op langs bakkeskråningen. Da det næsten havde nået bakketoppen ca. 1,1 km fra os, dalede det langsomt ned, og den summende lyd holdt op, men jeg kunne stadig se lyset. Min svigermor ville have mig ind i huset, men i stedet for fik jeg hende til at hente en kikkert. Hun fortalte yderligere, at jeg ville have et bedre udsyn fra vinkelvinduet inde i stuen, og da jeg efterhånden var begyndt at fryse, gik jeg med derind. Vinduet vendte mod nord nordvest og gav også et bedre udsyn. I mellemtiden landede objektet. Klokken var da lidt over 01.00.

Med kikkerten kunne jeg nu se, at der syntes at være bevægelse rundt om objektet; det lignede mænd, der bevægede sig rundt. Jeg kunne ikke rigtig se objektets form, og lyset syntes at være underneden og øjensynlig stod det på ben, objektet altså, da bunden var hævet noget over jorden – højt nok til at disse „mænd“ kunne komme under tingesten hvis de gik ned på hænder og knæ eller sad ned. Jeg kalder dem „mænd“, da jeg ikke ved hvad det var, og fordi de af ud-

seende og form mindede om mænd. De lå under objektet ligesom en mand gør, der skal reparere noget under en bil. De havde dog mere plads end der ville have været under en bil.

Jeg kunne se dem komme rundt om fartøjet, og de medbragte værktøjskasser eller noget lignende, og det krævede to mænd at bære en af disse kasser. Jeg ved ikke om der var 2 eller 3 kasser, men der var mere end 1. De syntes at bevæge sig rundt om noget ligesom i en halvcirkelbevægelse, som om de bevægede sig rundt om et cirkelformet fartøj. Jeg kunne ikke se formen på det på grund af det stærke lys. Jeg bad min svigermor se gennem kikkerten, og hun kunne ligeledes se skikkelserne. Det huede hende ikke, hun gav mig kikkerten igen og ville ikke se mere.

Der var 5 eller 6 skikkelser, og de så ud til at være ikklædt noget der lignede frømandsdragter. Dragten var mørk og deres hænder kunne ses stikke ud ved håndleddet af dragten. De var byggede som mænd: deres hove der sad på en hals og der var skuldre etc. Jeg kunne se deres muskuløse bygning og deres ryggrad. De stod på to ben som os, og de arbejdede med arme og hænder, som vi ville gøre. Kun var de lidt højere end gennemsnitsmennesket – ca. 200–240 cm, set i forhold til højden af de omgivende buske. Profilen var også som et menneskes og de syntes at være kortklippede.

De arbejdede på dette fartøj, som jeg har set min far arbejde på landbrugsmaskiner, de syntes at anvende skruenøgler og skrue-trækkere. De tog noget ud fra midten af undersiden af deres fartøj og lagde det på jorden. Jeg husker ikke om de bar handsker eller lignende. De arbejdede i et hold på 5 „mand“.

Pludselig sagde min svigermor: „Åh, der er endnu et!“

UFO nr. 2 lander:

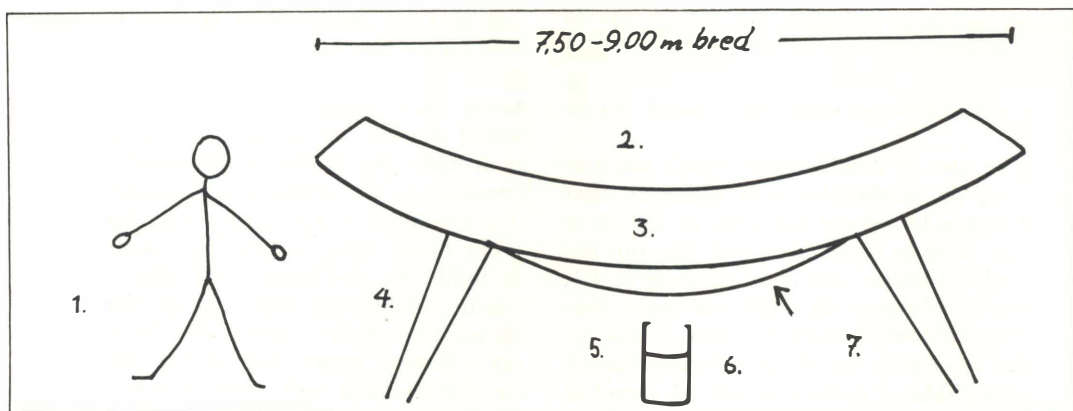
Jeg tog kikkerten væk fra øjnene og kunne nu se et andet fartøj, der kom fra vest sydvest på vej mod øst nordøst, og det dalede ned lige ovenfor det andet objekt. 4–5 mænd sluttede sig til holdet, der arbejdede på jor-

den. Det var umiddelbart efter at det første hold havde fjernet – hvad det nu var de fjernede – fra midten af objektet, det lignede en motor eller sådan noget lignende. De nye mænd sluttede sig til dem og begyndte også at arbejde. Jeg kunne se skikkelser stå i forgrunden, et lille stykke ned af bakken, og de skar i et langt, tungt kabel – det lignede det – der buede eller snoede sig i sløjfer, mens de holdt det mellem sig. De skar det i bestemte længder og syntes at arbejde hårdt. De efterlod dette – motor eller hvad det nu var – direkte under hvor de tog det ud fra. De trak det ikke væk, men arbejdede på det dér. Mens jeg iagttog dem arbejde, skære og mase, gik de rundt, sad eller halvt lå ned, hvilede på den ene albue, og knælede. Der var alt i alt 10-12 „mænd“ – uden at jeg kan være helt sikker, idet de hele tiden kom og gik med diverse ting fra og til objekterne. Uden kikkert var alt jeg kunne se lyset fra objektet, eller rettere to lys. Jeg kunne se lyset lige under bakketoppen og lyset lige over dette. Det øverste lys var det svageste. Det øverste lys var vel lidt mindre end fuldmånen mens det nederste var 3 gange så stort. Hvad der end var galt med fartøjet syntes det at have forbindelse med lysets størrelse.

Min svigermor fortalte mig jævnligt hvad klokken var, og foreslog at alarmere politi eller anden form for officiel myndighed. Vi så på hinanden, og blev enige om at lade være. Det ville blot medføre en masse besvær, og de derude var øjensynlig kun interesserede i at få deres fartøj gjort i stand og komme afsted. Vi ville ikke genere dem ved at sende dem nogle stupide personager på halsen!!!

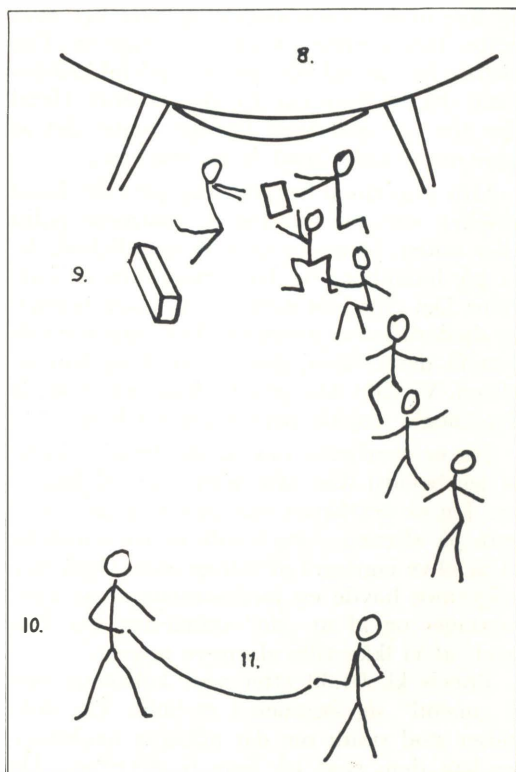
Jeg er overbevist om, at de derude vidste, at jeg bevidst ikke alarmerede myndighederne. Jeg er overbevist om, at de så mig tidligere på aftenen – jeg havde en fornemmelse af at blive iagttaget af talrige øjne. Også min svigermor havde en fornemmelse af at være iagttaget og af at „de“ udmærket var klar over, at vi ikke ville alarmere nogen.

Præcis kl. 04.30 efter vort køkkenur slog 9 „mænd“ sig sammen i et hold. Tre skikkelser stod rundt om det udtagne maskineri, og bag dem stod på linie 6 skikkelser. De

Kopier af Mary M.s tegninger, vedlagt hendes svar på spørgeskemaet.

1. „Mand“, 200-240 cm høj. 2. Overdel henlå i mørke. 3. Underdel genspejlede lys. 4. Ben, 180-210 cm høje. 5. „Motor“ (?), ca. 60 cm høj og 30 cm bred. 6. Oplyst „motor“. 7. Kraftigt lys, ca. 3 meter bredt. 8. Fartøjet. 9. „Værktøjskasse“ (ikke i rigtig målestok) – ikke sikker på, hvor den anden var. 10. Buske. 11. Kabel.

syntes at holde eller være klar med et eller andet. Måske anvendte alle værktøj, men jeg kunne ikke se det, men de arbejdede allesammen. De gjorde denne ting klar og en person som øjensynlig var lederen gestikulerede, som ville han sige „Nu, forsigtigt“. De fik fat i tingen og lederen syntes at sige, „Godt, så flytter vi den“. De løftede så alle, løftede opad og prøvede at få den til at passe ind i bunden på objektet. Den gik lige op, måske 20 cm, og syntes så at smutte ved siden af i en vinkel. Man kunne se bunden, som en plade, eller som bunden af en motor. Man kunne se det, fordi lyset brat blev afbrudt der – det var cirkelformet, som en middagstallerken. Mens denne ting blev løftet op, ind og smuttede kunne man se, at bunden af objektet hældede i stedet for at være vandret. Mens de prøvede på at få tingen på plads, drejede de den samtidigt, svarende til at skruen en skruen i. De drejede den en smule, fik den et stykke ind, men den ville ikke gå på plads, som den skulle.

De fik den endelig op i fartøjet, med undtagelse af ca. de sidste 8-10 cm. Men den

ville ikke passe, ikke glide i hak. De kunne ikke få den de sidste cm ind, så de trak den forsigtigt igen helt ud og lagde den på græsset. De arbejdede på den i endnu 10 minutter, prøvede igen og den ville stadigvæk ikke passe. Igen trak de den ud, lagde den på græsset og arbejdede yderligere 10 minutter på den. De „mænd“, der havde været beskæftiget med at skære „kabel“ skar nu i noget lignende, blot så det nu ud til at være noget lettere – og de skar kortere stykker. De arbejdede – og man kunne både se og fornemme, at de var ved at have hastværk.

Endnu en gang blev det hele gentaget, men også denne gang manglede der nogle centimeter i at få tingen på plads. Atter måtte de tage tingen ud og arbejde på den igen – måske i 3 minutter, og manden, som syntes at være lederen, gestikulerede til dem, som ville han sige, „Well, tag det nu roligt, vi prøver én gang til at få den til at gå ind hvor den burde“. Jeg kunne naturligvis ikke høre nogle af disse bemærkninger, men ud fra bevægelser og lignende kunne jeg forestille mig lignende ord falde. De samlede så forsigtigt tingen op igen og denne gang gled den på plads.

Der var netop tilstrækkeligt med lys til at jeg kunne se forpartiet af fartøjet. Det var rundt og spidsede til nedad. Om det gik op i en kegle eller havde en rund top ved jeg ikke. Lige før de fik tingen på plads i centrum kom der et intenst lys ud fra undersiden af fartøjet. De syntes at være ret så lettede over at det nu var lykkedes. Jeg så dem hurtigt samle alt fra jorden, og „mændene“ fra det sidstankomne fartøj ilede op til dette med deres materialer. Disse „mænd“ løb som mænd, der har noget tungt i hænderne, løber, bl. a. med den kasse, som de måtte være to til at bære. Foruden denne store „værktøjskasse“ var der endnu to kasser, som blev båret afsted. To mænd løb om på den modsatte side af fartøjet med disse to kasser, hvorefter jeg ikke så mere til dem. Det så også ud, som om der blev samlet kabelstykker op.

Fem minutter i fem lettede fartøjet, der var ankommet sidst. Det steg lige op – hvor mange meter ved jeg ikke – og skød så afsted,

forsvandt næsten øjeblikkelig i samme retning, som det var kommet fra tidligere. Et minuts tid efter steg det andet fartøj lodret op, bevægede sig hen mod bakketoppen, steg yderligere og skød så afsted i samme retning som det første og med samme fart.

Mærker og stumper:

Næste eftermiddag besluttede jeg mig til at gå op til landingsstedet og se, om der var efterladt nogle spor. Min svigermor tog med et stykke af vejen i bilen, men det sidste stykke måtte tilbagelægges til fods, og hun foretrak at blive tilbage og vente i bilen. Efter at være nået frem til stedet søgte jeg rundt omkring, på toppen af bakken og ned af skråningen og fandt tre områder, hvor noget kegleformet og rundt i bunden, meget tungt havde lavet mærker. Mærkerne var anbragt i en trekant med en sidelængde på 4,5 til 6 meter. Fordybningerne var skrå, som var de dannet af et trebenet understel på noget, der havde været meget, meget tungt, for et af benene havde ramt et stykke klippe og brækket stenen i stykker, hvorefter det var sunket et lille stykke ned i jorden indtil det ramte grundfjeldet lige under jordoverfladen. Aftrykken på jorden, hvor der ikke havde været nogen klippe under, var ca. 35 cm i diameter og op til 47 cm dybe. Det mindste hul var ca. 10 cm dybt. Der var to sæt aftryk, et på toppen af bakken og et lidt nede af skråningen og hvert sted var aftrykkene anbragt som vinkelspidserne i en ligesidet trekant.

Jeg støvede rundt, og kom så i tanke om mændene, som havde „skåret“ kabelstykker. Jeg gik ned ad skråningen, der var en masse højt græs, og så mig omkring. Jeg husker ikke, om jeg fandt det den pågældende dag, eller da Dick og jeg gik derop, da han kom hjem fra jagtturen, men det forekommer mig, at det var dagen efter observationen. Ca. 15–20 m nedenfor det nederste sæt huller fandt jeg et 10 cm stykke kabel. Det lignede et stykke af noget, de havde glemt. Det yderste lag lignede en slags indpakning, noget å la et brunt papirshåndklæde, men var alligevel ikke som vore papirshåndklæder. Det syntes

at være en beskyttelseskappe for et rørformet kabel. I midten, det var skåret skråt over, var der noget der lignede meget tynde aluminiumstråde. Disse tråde var lige så lange som omslaget, og de så ud som og føltes som aluminium, men var alligevel ikke aluminium. De opførte sig ikke som aluminium, idet det ville kunne krølles, hvilket dette ikke kunne. Lag af dette materiale lå inden i „papiret“. Man kunne fjerne disse tråde, idet papiret var skåret op på langs i hele stykkets længde.

Det var hvad jeg fandt, og det findes hos min svigermor, hvis hun ikke på dette tidspunkt (1973) har smidt det ud! Både hun og jeg ønskede at gemme det, putte det til side, så ingen uvedkommende kunne få fingre i det. Stykket var meget let, det vejede bogstavelig talt ingenting, incl. papiromslaget. (På tidspunktet, hvor dette skrives, er det omtalte kabelstykke endnu ikke genfundet!)

Fortsættes i næste nummer.

/Fl. Ahrenkiel.

Kilde: Flying Saucer Review nr. 2/74.

UFOerne og CIA

I årenes løb har det ofte været hævdet, at det amerikanske luftvåben sad inde med alle ønskelige oplysninger om UFO-fænomenerne. Det har også været hævdet, at det amerikanske luftvåben kun var en slags opsamlingssted for UFO-rapporter, som så havnede „på højere sted“ til videre vurdering og efterforskning. Dette „højere sted“ kunne så kun være CIA – den centrale efterretnings-tjeneste i USA.

Der har i den senere tid været stærkt røre om CIA's organisation og mange forskellige aktiviteter verden over. For nogen tid siden nedsattes en officiel kommission med USA's vicepræsident Nelson Rockefeller som formand til undersøgelse af CIA's virke. At det ikke er småting, som er kommet for dagens lys kan ses af bl. a. dette referat fra „Weekendavisen Berlingske Aften“, 13. juni 1975:

CIA's hemmeligheder afsløret

I tirsdags offentliggjordes 299 sider af den rapport, der er udfærdiget af Rockefeller-kommissionen, der har undersøgt CIA's, den centrale efterretningstjenestes, virksomhed – men 30 sider, der omhandler påståede CIA-planer om mord på fremmede statsmænd, derunder Castro, hemmeligholdes og er sendt direkte til de to kongreskomiteer, der har

startet egne undersøgelser af CIA, og til justitsministeriet. Og det er de 30 sider, der indeholder politisk sprængstof til en „tidsindstillet bombe“ under den kommende amerikanske præsidentvalgekampagne, bl. a. fordi præsident Kennedy og hans broder justitsministeren synes at have været dybt involveret i planerne mod Castro.

Selv om Rockefeller-kommissionens konklusion er, at „CIA's virksomhed i det store og hele har været lovlig“, er der dog i rapporten så mange belastende enkeltheder, at man må forudse gennemgribende reorganisation af og udvidet kontrol med CIA i fremtiden. Bl. a. fastslås, at CIA oprettede ulovlige hemmelige kartoteker over 16.000 amerikanere, gennemførte ulovlig fotografering, åbning af breve, telefonaflytning og i hvert fald 12 indbrud hos Vietnam-krigsmodstandere, at CIA-chefen Helms ødelagde bånd og dokumenter, der beviste CIA's medvirken i Watergate-indbruddet og – måske alvorligst – at CIA gennemførte hemmelige narkotikaeksperimenter på uskyldige, uvidende mennesker for at afprøve „hjernevask“, hvilket bl. a.

medførte, at en officer begik selvmord ved at springe ud fra 10. etage. (Citat slut).

UFO-undersøgelser

De officielle undersøgelser af UFO-rapporter startede i USA i 1947 med oprettelse af „Project Sign“ (populært kaldet „Project Saucer“), der 11. februar 1949 ændrede navn til „Project Grudge“. Det var ATIC – Air Technical Intelligence Center, på Wright-Patterson Air Force Base nær Dayton i Ohio, der var hjemsted for undersøgelserne, der var klassificeret som „hemmelige“, indtil 1960'erne, hvor dele af disse rapporter er offentliggjorte.

I marts 1952 reorganiserede man undersøgelsesarbejdet vedr. UFO-rapporterne, og man fik „Project Blue Book“ op at stå. Det var åbenbart et mere godt arbejdende projekt end de tidligere, og man havde fuldt op at gøre med UFO-rapporter fra hele USA. Der indkom til „Project Blue Book“ i 1952 i alt 1.501 rapporter om uidentificerede flyvende objekter.

I januar 1953 satte man et udvalg til at kigge på en mængde rapportmateriale fra de sidste 5-6 år for at få nogle konklusioner frem vedr. disse UFO'er.

Mødet blev afholdt fra 14.-17. januar 1953 på foranledning af CIA, og med deltagelse af CIA-folk. Det officielle navn var „Scientific Advisory Panel on Unidentified Flying Objects“, medens den mere populære betegnelse er blevet „Robertson-Panelet“, idet panelets formand var Dr. H. P. Robertson fra California Institute of Technology.

Panelets øvrige deltagere var: Dr. Luis W. Alvarez fra University of California, Dr. Lloyd V. Berkner fra Associated Universities Inc., Dr. S. A. Goudsmit fra Brookhaven National Laboratories, og Dr. Thornton Page fra John Hopkins University. Dette var de videnskabelige repræsentanter.

Fra det amerikanske luftvåben deltog brigadegeneral Garland, der var leder af ATIC. Yderligere tilknyttet luftvåbnet var F. C. Durant og Dr. J. Allen Hynek (der var det amerikanske luftvåbens videnskabelige konsulent i UFO-spørgsmål i 22 år).

Fra CIA deltog Dr. H. Marshall Chadwell, Ralph L. Clark og Philip G. Strong.

Panelet fik i løbet af dagene blandt andet forelagt 75 UFO-rapporter udvalgt af ATIC. Endvidere så man de to berømte UFO-film fra Utah og Montana.

Ejendommeligt nok finder man ikke blandt disse udvalgte rapporter så berømte UFO-observationer som f. eks.: United Airlines 1947, Chiles Whitted 1948, C. B. Moore 1949, Tombaugh 1949, Farmington 1950, Chicago & Southern Airlines 1950, TWA 1950, Seymour Hess 1950, Mid-Continent Airlines 1951, Nash-Fortenberry 1952 og mange andre betydningsfulde UFO-observationer.

Robertson-Panelets konklusioner kom da også til at lyde således:

(a) At det fremlagte bevismateriale vedrørende uidentificerede, flyvende objekter ikke viser tegn på, at disse fænomener udgør en direkte fysisk trussel mod den nationale sikkerhed. Vi er overbevist om, at der ikke findes nogen rest af tilfælde, der kan tilskrives udenlandske opfindelser i stand til fjendtlige handlinger, og at der ikke eksisterer noget bevis for, at der p. g. a. dette fænomen er behov for en revision af de nuværende, videnskabelige begreber.

(b) At den fortsatte understregning af ønsket om at rapportere disse fænomener i disse farlige tider resulterer i en trussel mod forsvarssystemernes planmæssige funktion i vort land... Vi anfører som eksempler blokering af kommunikationskanalerne med irrelevante rapporter, faren for at blive sløvet ved gentagne, falske alarmeringer, så virkelige tegn på fjendtlig virksomhed ignoreres, samt dannelsen af en sygelig, national sindstemning, hvor dygtig, fjendtlig propaganda kunne indpode hysterisk adfærd og skadelig mistillid til de lovformelige myndigheder.

Og Panelet anbefalede derefter:

(a) At de nationale sikkerhedsorganisationer tager øjeblikkelige skridt til at fjerne den specielle status, de uidentificerede, flyvende objekter har opnået og den aura af mystik, der desværre omgiver dem.

(b) At de nationale sikkerhedsorganisationer lægges an på efterretning, uddannelse og offentlig undervisning med henblik på at berede forsvarsmateriellet og landets moral på omgående at opdage og yderst effektivt at reagere over for virkelige tegn på fjendtlig hensigt eller virksomhed.

Set ud fra et meget ensidigt forsvars- og sikkerhedsmæssigt synspunkt, som efterretningsfolkene repræsenterede, var det sikkert meget rigtigt, at det kunne resultere i „en trussel mod forsvarssystemernes planmæssige funktion“, såfremt disse mange UFO-rapporter „overdøvede de virkelige (fare)-signaler, der kom ind via efterretningsvæsenets kanaler.“

At det så også i meget stor grad virkelig lykkedes „at fjerne den specielle status, de uidentificerede flyvende objekter har opnået og den aura af mystik, som omgiver dem“, er jo kun så meget mere beklageligt, når man ser tilbage på årene efter 1953.

Der skulle i øvrigt gå 13 år, før panelets virke blev kendt for offentligheden. I juni 1966 besøgte Dr. James E. McDonald, University of Arizona, „Project Blue Book“s kontor på Wright-Patterson Air Force Base. Han bad om at få Robertson-Panelets rapport frigivet, og han fik rapporten til gennemlæsning på kontoret. Her tog McDonald udførlige notater fra rapporten, som blev lovet ham udleveret i kopi af „Project Blue Book“s leder, Major Hector Quintanilla. Kopien af rapporten blev lavet, men blev ikke udleveret, til trods for overskridelsen af 12 års forældelsesreglen, der var gældende for den slags dokumenter. En overordnet officer mente, at man måtte forhøre sig hos den „anden afdeling“, der var indblandet. Almindeligvis ville dette kun være en ren proforma sag, men „den anden afdeling“, nemlig CIA bestemte, at rapporten ikke måtte frigives endnu.

Nogle måneder senere fik den videnskabelige redaktør, John Lear, ved Saturday Review, New York, dog udleveret en „renset“ udgave af rapporten, hvoraf visse afsnit blev offentliggjort i Saturday Review, 3. september 1966.

Da Condon-Rapporten i 1969 udkom, kunne man heri læse det meste af Panel-rapporten, som var deklassificeret fra „hemmelig“ til „uklassificeret“. Men stadigvæk mangler der selv i denne udgave en masse navne på personer, organisationer m. v., som var involveret i Robertson-Panelets arbejde. Kun via Dr. James McDonalds notater fra den „ægte rapport“ har man f. eks. kunnet få at vide, hvilke CIA-folk, der var indblandet i denne UFO-virksomhed.

Om CIA's stilling i UFO-problematikken i øvrigt gennem årene – om overhovedet nogen – kan der kun gisnes. Vedr. „hemmeligholdelseshypotesen“ skriver Dr. Edward U. Condon i sit sammendrag af Condon-Rapporten herom bl. a., „disse påstande om en sammensværgelse med deltagelse af vor egen regering for at skjule viden om eksistensen af flyvende tallerkener har så vidt det er os bekendt ikke noget på sig“.

At det amerikanske luftvåben gennem de mange år har gjort videnskaben en bjørnetjeneste ved at forklodre hele problematikken omkring UFO-fænomenerne er der ingen tvivl om. Og at mange andre lande – heriblandt Danmark – „undersøgere“ af UFO-rapporter er gået i de samme fodspor, er der desværre heller ingen tvivl om. Men at viden om UFO'erne holdes skjult af „højere myndigheder“ er jo en påstand, der kræver ret kraftige beviser, som det indtil videre i nogen grad har skortet på fremlæggelsen af.

Selv om man måske tror, at CIA og andre ligesindede „skjuler sandheden om UFO'erne“, bør man nok – i stedet for at vente på en „offentliggørelse“ fra den side – hælde hovedet til de mange gode UFO-kræfter inden for videnskaben, som i disse år gror frem verden over.

Ole Henningsen

Litteratur:

James E. McDonald: UFO'er – det største videnskabelige problem i vor tid? UFO-Nyt's Forlag, 1967, side 7–9.

J. Allen Hynek: UFO – dokumenteret. SUFOI/Strubes 1974, side 160–161.

Scientific Study of Unidentified Flying Objects (Condon-Rapporten): Vision, London, 1970 m. fl., side 15, 517-520, 905-921.
John Lear: The Disputed CIA Document on UFO's i Saturday Review, New York, 3.

september 1966, side 45-50.
David Wise & Thomas B. Ross: Den usynlige regering i USA. Bilman & Eriksen A/S Forlag, 1964. Bogen omhandler en del af CIA's virksomheder.

„UFO over fem danske lufthavne“

var overskriften i „B.T.“ den
26. april 1975.

25. april 1975 skete der følgende: Kl. 20.54 indløb der til Alarmeringscentralen en melding fra Randers om et cigarformet objekt med „vinduer“, som 1 minut tidligere var kommet til syne i syd, 15° højde, og med kurs mod vest-nordvest, hvor det forsvandt.

Fra Alarmeringscentralen blev der straks slået alarm indenfor området Midt- og Nordjylland, dog uden at det gav noget observationsresultat, idet objektet allerede var forsvundet.

Herefter begyndte meldinger om objektet at indgå fra alle dele af landet. Oplysningerne om observationstidspunkt, kompasretning, højde over horisont, kurs, varighed, farver o.s.v. var stort set enslydende. Derimod var oplysningerne om objektets udseende meget varierende. Det stod dog meget hurtigt klart for Alarmeringscentralen, at det måtte dreje sig om det samme objekt, og at det efter al sandsynlighed måtte have været et meteor under opbrænding i Jordens atmosfære.

På grundlag af 16 telefonmeldinger og 33 indsendte rapporter, hvoraf de 27 drejede sig om dette objekt, kan vi oplyse følgende:

Meteorets indtræden i Jordens atmosfære har antagelig fundet sted ca. kl. 20.52-20.53. Opbrændingen af meteoret, altså den tid, hvor det har været synligt, må have været 9,4 sekunder.

I de fleste tilfælde rapporteres der om 1 objekt, i enkelte om 2 til 5 objekter; men det skyldes antagelig, at meteoret er sprængt under opvarmningen. Beskrivelsen af objektets

farve varierer meget, men hyppigt nævntes farverne grøn og hvid, hvorefter kommer blå, gul, rød og orange. I 14 tilfælde berettes om, at objektet havde en hale efter sig (her nævnes også gnister), og i 3 tilfælde om en korona. Halens eller koronaens farver angives i rækkefølge efter hyppigheden som: grøn, hvid, gul, blå, orange og rød.

På UFO-spørgeskemaets punkt 14, objektets form, er den hyppigst skitseret som en oval, cigarformet eller dråbeformet genstand med 4 eller 5 „vinduer“, firkantede eller runde, i enkelte tilfælde med lys i. I nogle tilfælde skitseres et rundt objekt med flere mindre objekter efter sig. I andre tilfælde et rundt objekt med en lysende korona (hale) eller gnister efter sig.

Den mest korrekte tegning er sikkert fra en 14-årig skoleelev i Sønderborg. Den viser et dråbeformet objekt med en tyndere hale og gnister efter sig. Såvel form som farve viser en typisk meteorundergang. Da de øvrige oplysninger på spørgeskemaet også er meget fine, fortjener han ros – selv om han troede, det drejede sig om et UFO.

Meteorets lysstyrke angives af observatorerne i 17 tilfælde som stærkt og i 4 som blændende. I 17 tilfælde betegnes lyset som konstant, i 4 som pulserende.

Hastigheden angives meget forskelligt fra 30 til 1000 km/t og størrelsen fra 6 til 75 meter. Afstanden fra observatorerne varierer fra 200 til 10.000 meter. Oplysningerne om kursen er nogenlunde ensartede og må være fra øst-sydøst til vest-nordvest. Objektets højde over horisonten er efter gennemsnit af oplysningerne, vi har fået, beregnet til 18°, da det

kom til syne, og 15°, da det forsvandt. Banen var altså vandret med en svag nedadgående tendens.

Da erfaringerne viser, at folk har meget svært ved at bedømme højde over horisont, og da det i mange tilfælde berettes, at genstanden gik bag terrængenstande på lang afstand, som f. eks. huse, skove og bakker, vil det nok være mere realistisk at vurdere højden til max. 8° og 6° over horisonten.

Observatørerne beretter, at objektet forsvandt bag terrængenstande, eller at det pludselig slukkede eller glødede ud i sydvestlig eller vestlig retning.

Fra Tyskland oplyses det, at man den pågældende aften lidt før kl. 21.00 havde UFO-alarmer over store dele af landet.

„Verglühender Meteor löst „UFO“-alarm aus“, skrev aviserne.

Objektet blev observeret i nordlig retning

med samme kurs som her. I Tyskland har man beregnet meteorets hastighed i atmosfæren til ca. 4 km i sekundet. Meteorers „normale“ hastighed udenfor Jordens atmosfære menes at være ca. 40 til 50 km i sekundet.

Vi gætter nok ikke meget galt, når vi anslår, at meteoret har passeret området over den sydlige Østersøkyst, men så bliver afstanden fra dansk område ikke 200 meter, men et sted mellem 200 og 400 kilometer, alt efter hvor i landet observatørerne har befundet sig. Ingen observatør melder om lyd fra objektet. Vejrforholdene var nogle steder i landet klart og vindstille, andre steder letskyet og let vind.

Det er med beklagelse, at vi må aflive dette „UFO“ og begrave det i stilhed, men en trøst for de mange energiske observatører må det være, at der er UFO'er nok endda! – også samme aften! Men de var ikke nær så spændende.

X.P.

Det mener bibliotekernes vejleder - hvad mener De?

HYNEK, J. Allen: UFO - dokumenteret.

Forfatteren er professionel astronom og var i over tyve år astronomisk rådgiver for det amerikanske luftvåbens kontor for uidentificerede flyvende objekter. Efter den totalt negative Condon-rapport blev kontoret – Project Blue Book – i 1969 lukket. Bogen er et forsvar for en fordomsfri videnskabelig udforskning af ufo-problemet som indtil dato aldrig har fundet sted og samtidig en tilintetgørende kritik af luftvåbenets overfladiske og bureaukratiske indstilling og af Condon-rapportens arrogance. Dokumentationen lægges frem i bogens længste afsnit og består af udvalgte og ordnede rapporter som forfatteren selv mere eller mindre har haft med at gøre og som indeholder observationer som efter hans mening ikke kan bortforklares

som misidentifikationer af naturlige ting. Nogle få fotos illustrerer teksten. Fremstillingen er forsynet med kildehenvisninger, stikordsregister bagest. En seriøs og overbevisende bog som med sine yderst forsigtige konklusioner og mangel på fantastiske hypoteser må få selv fanatiske modstandere til at overveje deres holdning igen. Let læst.

Åge Andersen.

HYNEK, J. Allen

„UFO - dokumenteret“.

Oversat af Bodil Kromann

og Iver O. Kjems.

Skandinavisk UFO Information
(Strube). 1974.

252 s. Eksp.: DBK. kr. 68,55.

SNB 7508 178 4.

Originaltitel:

The UFO experience.

SUFOI-medlemspris: kr. 48,50. – De sparer 20 kr.!

Bestil den nu – på giro 9 11 77 25 SUFOI's Regnskabskontor, E. B. Johansen, Rådalsvej 13, Jyllinge, 4000 Roskilde.

UFO-aktivitet

i Danmark

3. oktober 1961. Kl. 20.30 observerer en mand fra Nykøbing F. 5 røde lys. Observatøren var lige gået ud, da han på den østlige himmel, ca. 40° over horisonten, observerer 5 røde lys. Lysene, der hver var på størrelse med en ært, sidder meget tæt sammen, som er de en del af et hele.

Objektet eller objekterne flyver med jævn fart, fra øst mod nordøst. Med ét begynder tre mindre gule lys at blinke. De gule lys markerer en ligesidet trekant, således at den ene flade står lodret og spidsen af trekanten peger til venstre. Lysene bliver synlige i højde med de røde lys eller objektet. Da de røde lys, som flyver vinkelret på den lodrette flade af trekanten, når denne, forsvinder de ind i eller om bag trekanten.

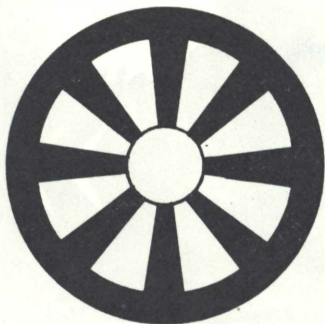
Det ser ud, som slukkes de røde lys, et for et, fra venstre mod højre. Da det sidste lys er forsvundet bag trekanten, forsvinder de gule lys som om de slukkes.

Trekantens flader er 7 cm, målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Observationen er lydløs.

C.H.

30. oktober 1972: Kl. 09.30 observeres fra Cementfabrikken Rørdal, Aalborg øst, et mærkeligt gråligt objekt.

Genstanden, 30. okt., som den så ud set nedefra –

– og set fra siden.

Objektets kurs er fra øst-sydøst mod syd-sydøst, og højden over horisonten er ca. 20°–25°. Da observatøren får øje på objektet, er det på vej bort fra ham og forsvinder i løbet af 20-30 sekunder i tågen.

Lyd kunne ikke høres.

— — —

Marts 1974: I området over Akademigrunden i Sorø ses ca. kl. 21.00 en hvid lysende oval oppe i tågen. Observatøren beretter:

„Genstanden skød med mellemrum „afskårne“ lyskegler ned. Disse kom ned på skift og syntes afsluttet i bunden med en „fortykkelse“. Der var i alt tre lyskegler, der vekslede med denne **manøvre**.

Tilslidst gik keglene op i genstanden, som derefter satte sig i bevægelse og forsvandt i vestlig retning.“

Lyd hørtes ikke.

Bemærk lignende hændelse den 23. marts 1974 kl. 20.55 over en skov nær Gyrstinge Sø. (UFO-Nyt nr. 2, 1975, side 51-52).

— — —

7. februar 1975. En herre i Humlebæk observerer kl. ca. 21.10 i 2-3 minutter et stærkt gul-hvidt lysende objekt på den sydlige himmel, 30° over horisonten. Objektet, som er næsten stillestående, havde form som to trekanter i forlængelse af hinanden, men adskilte. (To slanke kegler med spidserne pegende bort fra hinanden.) Da observatøren har passeret et hus, som skjulte objektet, er det pludselig væk.

-- --

25. februar 1975, ca. kl. 22.20. Fra Egevangen, Horbelev på Østfalster observerer en dame et objekt, som tilsyneladende står på jorden i stik nordlig retning. Objektet består af ca. 10 runde projektører, som er placeret i pyramideform. Lyset i dem er meget stærkt og skifter mellem rødt og skærende hvidt.

Efter ca. 3 minutters forløb slukkes det pludseligt.

-- --

11. marts 1975: Et ægtepar i Sorø iagttager kl. ca. 15.30 et objekt i vestlig retning, ca. 35° højde.

Fruen beretter: „I klart sollys bemærkede jeg en cigarformet genstand, meget stærkt sølvglinsende, der bevægede sig med moderat fart i sydvestlig retning. Jeg undrede mig over, at der hverken var vinger eller halerør at se, selv om genstanden ikke fløj særligt højt oppe.“ Størrelsen angives til en krone stort. Lyd fra objektet hørtes ikke. Vejret var klart og solens stilling til venstre for observatøren.

Objektet forsvandt i vestlig retning.

X.P.

-- --

11. marts 1975 kl. 04.30 til 05.00. Observatøren, som er bosiddende i Lyderslev, ca. 7 km sydvest for St. Heddinge, sidder kort før dag gry i sin stue, da han i vestlig retning får øje på et cirkelrundt lysende objekt af størrelse som fuldmånen – gennem det sydligste af to vinduer (termoruder) i den vestvendte mur. Det bevægede sig i rolig zig-zag bevægelse op og ned uden variationer og med fast kurs mod nord, alt imens det ændrede farve på regelmæssig måde: i højeste position violet, i laveste også violet, og i midterste klar (hvid). Det så ud, som om objektet stod stille et øjeblik (et par sekunder) i de anførte positioner. Objektets korona var „regnbueagtigt“ og var mørkere end objektet.

Efter at objektet i løbet af et par minutter havde bevæget sig forbi (fra syd mod nord) stuens to vinduer på den anførte måde, gik observatøren til hoveddøren på husets nordside og betragtede objektets videre fart.

Efterhånden blev objektets farve „mere

violet“ og tilsidst „gloende rødt“, mens dets korona blev meget lys (lys violet) og større end før.

Lige inden objektet „slukkedes“ var både objektet og dets korona helt klar og derpå (et par minutter) orange.

Observatøren lagde mærke til, at objektet under sin bevægelse dækkede en stjerne.

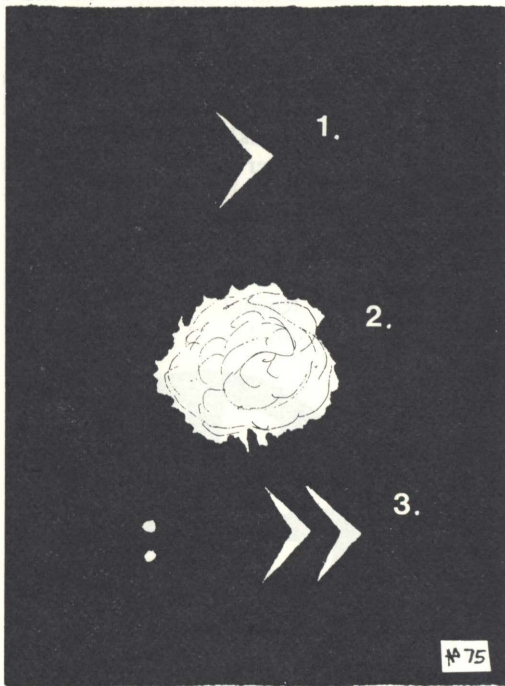
Om objektets zig-zag bevægelse forklarer observatøren, at objektet bevægede sig op og ned mellem „rullegardinets underkant“ og „potteplanternes overkant“. Observatøren sad ca. 4 meter fra vinduerne.

Observatøren mener, at objektets højde var ca. 500 meter, dog uden at kunne begrunde denne antagelse.

H. Ervig/X.P.

-- --

13. marts 1975. Kl. 19.10 lige efter solnedgang observerer et ægtepar fra deres bopæl i Hillerød Øst et pileformet objekt, som i 15° højde bevæger sig fra nord mod syd. Objektets farve beskrives som varm skinnende gul. Afstanden anslås til 200 meter. Lidt senere

under bilkørsel i krydset Skansevej-Tamsborgvej observerer de højt over dem et objekt „der sprutter som fyrværkeri“. Farverne beskrives som blændende kolde hvide og blå, måske også lidt rødt. Objektet virker rundt og er på størrelse med en halv fuldmåne.

Lidt senere igen standser de på jernbanebroen ved Københavnsvej og iagttager da i 30° højde og i ca. 600 meters afstand to pileformede objekter og et stykke bag dem: to røde „bolde“. Objekterne står stille, men sætter pludselig i bevægelse og forsvinder i nordlig retning. Lyd hørtes ikke.

Samlet observationstid: 5 minutter.

Sammenlign med observation ved Haderup 6/8-1971, UFO-Nyt 1971 nr. 6, side 235.

X.P.

17. marts 1975. Kl. 20.35. Et ægtepar og deres voksne datter kommer kørende fra Veddelev mod Roskilde. Da de drejer ud på Frederiksborgvej, får de øje på et stærkt lysende objekt, der med stor hastighed flyver parallelt med dem i kørselsretningen. Familiens hund, en colli, bliver meget urolig og vil op og sidde på skødet hos fru, som sidder på bagsædet. Pludselig står objektet stille over en landtange i Roskilde fjord ud for Hotel Risø. Familien stopper op for bedre at kunne iagttage objektet.

Det er klart og vindstille vejr. Objektet lyser stærkt gult med røde og grønne striber, det roterer om sin egen akse. Både objektet og Månen giver refleksioner i vandet.

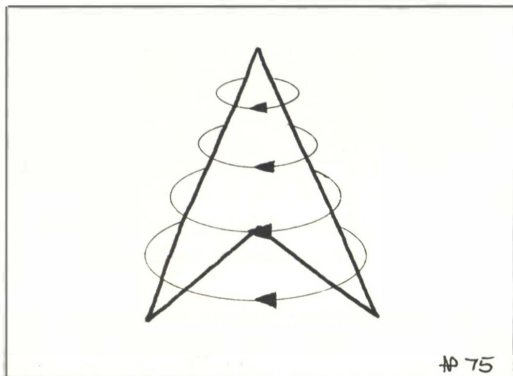
Efter ca. 8 minutters ophold kører ægteparret datteren til Himmelev. 10 minutter senere, da de kommer tilbage, er objektet stadig det samme sted. De kører nu langsomt mod Veddelev, da objektet kommer til syne igen, tilsyneladende ad samme rute som før. Objektet foretager en kursændring mod vest og stopper op over Veddelev havn. Ægteparret kører ned til havnen. 5 minutter efter accelererer objektet og flyver stik vest, det bliver hurtigt mindre og mindre for til sidst at forsvinde.

Samlet observationstid: 55 minutter.

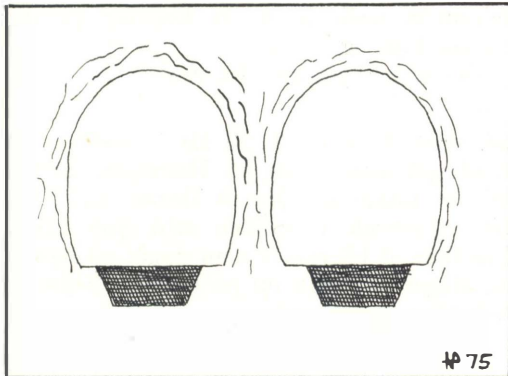
17. marts 1975: Observationssted Kalundborg. Fru S. og søn ser kl. 22.30 et rundt, grønt lysende objekt, der med stor hastighed bevæger sig fra øst mod nordvest. Samlet observationstid 1 minut. Objektet flyver i en højde af 60 grader over horisonten. Størrelsen er som et nålehed, målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

19. marts 1975: Observationssteder: Egedalsvænge og skovengen, Kokkedal. Afstanden mellem observationsstederne er ca. 300 m. Egedalsvænge består af 4-etages meget store blokke, der ligger parallelt. For enden af bebyggelsen, mod Skovengen, ligger nogle tværgående blokke. Skovengen er rækkehuse.

Fru N. kommer kl. 21.15 gående i Egedalsvænget, da hun ved et råb fra tre unge mennesker: „Se de balloner“ ser sig tilbage. Hun ser da to nøjagtig ens objekter svæven-

47 75

47 75

de i højde med tagryggen. Objekterne svæver ved siden af hinanden under hele observationen og holder den samme indbyrdes afstand. De svæver ganske langsomt og står undertiden stille. Farven er rød-orange, den nederste del er mørk. Fruen skynder sig længere ned i bebyggelsen for at hente sin søn. Da sønnen når ned, er objekterne der stadig. Da objekterne når ned for enden af blokkene, foretager de en brat 90 graders kursændring, accelererer og forsvinder hurtigt ud af syne mod vest.

Observatørerne er på dette tidspunkt 30-40 m fra objekterne, som havde en størrelse på 8 m i diameter.

4+1 vidne, der alle befinder sig i Skovengen, fortæller uafhængigt af hinanden, at de på grund af det stærke lys ikke kan undgå at få øje på objekterne. Afstanden mellem objekterne er så lille, at det ser ud, som er det ét stort objekt.

Observatørerne ser objekterne komme flyvende imod sig, da de med ét foretager en 90 graders kursændring, og accelererer mod vest med stor hastighed. Objekterne, der er lydløse, forsvinder ud over motorvejen fra Helsingør. Vejret er klart og vindstille. Observationen slutter kl. 21.28.

19. marts 1975: Kl. 21.15, observationssted Århus. En 13-årig skoleelev observerer 3 klartlysende, nåletræhovedstore, runde røde objekter. Objekterne er lydløse og passerer over himlen 30 grader over horisonten fra øst mod vest. Objekterne kommer enkeltvis, med 5 minutters mellemrum; de kommer på den samme kurs og højde.

Det er letskyet med let vind.

21. marts 1975: Kl. 21.30. Hr. S. kommer kørende på motorvejen fra Helsingør, da han ud for frakørselsvejen til Herlev ser 10-15 biler holdende i vejsiden med lyset tændt. Fra flere af bilerne er man steget ud og står og kigger og peger op på himlen. Vejret er helt klart og vindstille.

I stor højde flyver et rødt objekt. Det er på størrelse med fuldmånen og helt lydløst.

Formen er som en faldskærm. Kursen er fra vest mod nord.

Det har ikke på nuværende tidspunkt været muligt at komme i kontakt med flere vidner.

C.H.

24. marts 1975: En ung mand, som opholder sig ved Montebello på Gurrevej i Helsingør, hører kl. 20.45 en dyb summende lyd, først svag men derefter tydeligere og får da øje på et ovalt objekt, som standser med et ryk. Samtidig bemærker han, at der med få sekunders mellemrum tændes tre opadrettede projektørstråler af meget blændende lysstyrke. Efter ca. 10 sekunders forløb slukkes de alle på en gang, men tændes efter få sekunder igen på samme måde som første gang. Dette gentager sig flere gange. Efter ca. 2 minutters forløb iagttages det, at objektet et øjeblik ligesom vibrerer, derefter slukkes det og forsvinder skråt opad med en rødlig hale efter sig.

Vor tegner Holger Poulsen har udført tegningen efter samtale med vidnet.

Observatøren har bedømt afstanden til objektet til ca. 250 meter og beretter, at der langs midten var en række ko-øjer. Oven på

objektet var der en lav overbygning, på hvis venstre side der sås to skråtstillede antenne-lignende stænger. Nedenunder fartøjet sås i højre side to „rør“, som stak skråt ud til siden.

Desværre er observatørens beretning om hændelsen meget mangelfuld og uklar. Da hændelsen finder sted i et villakvarter, må der være andre, som har set objektet, og vi vil naturligvis meget gerne i forbindelse med folk, som kan bekræfte hændelsen.

27. marts 1975: Fra kl. 19.27 og i ca. 2 minutter iagttager to damer, som opholder sig på Egmondvej i Dragør, i nordlig retning, 10 grader over horisonten en stærktlysende stor, orange kugle. Denne pulserer i kanten nærmest som en blinken, og den bevæger sig langsomt og lidt uroligt mod højre. Ingen hørbar lyd. Den ene observatør skriver: „Det er i nærheden af lufthavnen, men jeg er vant til at skelne små og store fly lavt over huset. To meget store passagerfly gik op, mens vi så objektet. Derfra må man absolut have set noget. Objektet gik ned bag nogle huse, men da det fløj så lavt, er det svært at afgøre, om det landede. Der er ingen landingsbane i den retning, hvor det forsvandt. I det stille frostvejr hørtes selv den mindste maskine langt væk.“ Afstanden til objektet anslås til 500 meter.

27. marts 1975: En ung dame kommer kl. 23.45 cyklende ad Baunevang i Birkerød. Lige før hun når Kajerødvej, opfatter hun no-

get lysende, som bevæger sig på den nordlige himmel i en afstand af ca. 100–200 meter.

Først tror hun, det drejer sig om en helikopter på vej ned, men opdager så, at det har en anden form, og at det er lydløst. Farven er metalgrå.

Ud fra genstanden, hvis størrelse af observatøren anslås til ca. 5–6 meter, ses der en langsomt højre-roterende, stærk rød lyskegle, hvis længde er ca. 2–3 meter. Objektets fart anslås til ca. 80 km/t. Objektet, som kom fra nord, foretager en drejning mod vest og forsvinder efter 2–3 minutters forløb i lav højde bag huse og træer. Observatøren bemærkede, at andre iagttagere så objektet, men kom ikke i kontakt med disse personer.

Observationstid: 2–3 minutter.

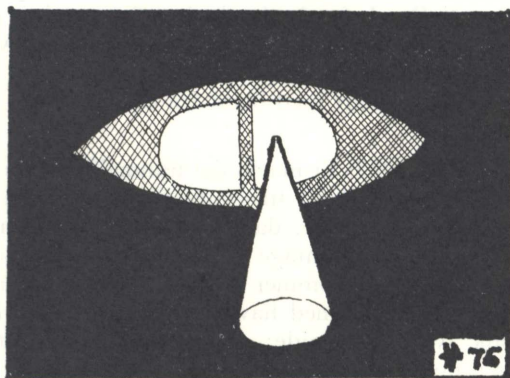
31. marts 1975: Kl. 20.31. Observatøren, som er navigatør, opholder sig sammen med fire andre personer på Helligkorsvej i Roskilde, da de i et minut iagttager et objekt med kurs fra syd mod nord, ca. 15 grader over horisonten. Objektet havde et meget stærkt orangegult pulserende lys, og i bunden af genstanden, der havde form som en cylinder, var der en tynd hvid stribe.

Objektet forsvandt bag en bygning. Vejrforhold: letskyet, vindstille og mørkt.

1. april 1975: Mellem kl. 17.15 og 17.17 observeres fra Frederiksberg, syd for Sorø, et mørkegråt objekt uden lys. Objektet, hvis størrelse anslås til ca. 10–11 meter og højde til 4–5 meter, bevæger sig med 150 km hastighed fra nord mod syd over eng-arealerne øst for Sorø og videre over Sønderskov og Vesterskov.

Objektet bevæger sig i trætophøjde, og observatørerne bemærker, at bøgegrenene i nærheden bøjer sig i en blød bevægelse bort fra objektet og tilbage igen på samme måde, efter at objektet er passeret. Nogen form for støj fra objektet eller susen i trætoppene hørtes ikke.

Ved overflyvning af Munkedam, Susåen og Tystrup Sø er objektet omgivet af en blålysende korona, beretter et vidne, som bor ved Vesterskov. Objektet fløj lige over hen-

des hus, hvis beliggenhed hun dog ikke ønskede nævnt, da: „det er så uhyggeligt, alt det vi ser.“

Objektet blev betragtet gennem kikkert.

X.P.

— — —

6. april 1975: Kl. 22.20 er en dame og hendes 7-årige datter passagerer i en bil, som kører på landevejen fra Jersie til Køge-Tåstrupvejen. Moderen bliver meget forskrækket, da hun pludselig gennem højre bilrude i ca. 30 graders højde får øje på et stillestående objekt, som svæver inde over marken. Datteren udbryder samtidig: „Mor, der er et skib oppe i luften!“ Moderen beskriver objektet som en skål med en top af noget boblende lys ovenpå. Disse bobler lyser dels i hvide, dels i lyseblå farver, men der er ikke skarpe grænser mellem dem. (Der har antagelig været tale om pulserende lys. X.P.). Datteren blev ved med at påstå, at hun kunne se, at der for enden af dette tov var noget, der kunne ligne et menneske og udbryder: „Du skal se, mor, det er nok en ny slags ballon, de er ved at prøve, og så er tovet bare til at klatre ned af.“ Endvidere beretter datteren, at dette tov blev belyst af et gult lys, som udgik oppe fra objektet. Moderen, som ikke ser særlig godt i mørke, har ikke set dette, men datteren bliver senere hen hårdnakket ved med at fastholde sin forklaring.

Da bilen ved et vejsving forandrer kørselsretning, tabes objektet af syne.

På grund af, at observatøren blev ret chokeret, og at hændelsen kun varer mindre end et minut, fik de ikke varskoet den dame, der førte vognen, ej heller forsædepassageren.

På observationsstedet, som er et øde, moseagtigt område, findes der to rækker højspændingsledninger.

SEAS oplyser på forespørgsel, at der på observationstidspunktet ikke har været reparationer i gang og at der ikke er konstateret noget usædvanligt stort strømforbrug.

Vejret var denne aften overskyet og mørkt med blæst.

Ejner Nielsen/X.P.

— — —

10. april 1975: Mellem kl. 22.45 og 22.55 er en dame i Gørlev ude for at lufte sin hund

og bemærker, at den bliver bange – stikker halen mellem benene og lægger sig ned. Med eet hører hun en lyd, ligesom svaner, når de flyver, ser i lydretningen, men kan ikke få øje på noget. „Et øjeblik efter kommer der to skiver „hoppende“ ned for øjnene af mig på en ejendommelig spøgelsesagtig måde ud af det bare intet.“

Idet skiverne passerer 25 meter hen over hendes hoved, hører hun en hvislende lyd, ligesom en piskesnært, der svinges rundt. Observatøren beretter, at de to skiver havde et rødorange, pulserende lys, tydeligst langs kanten i en krans hele vejen rundt. Dette lys forgrener sig ind mod centrum, hvor der er en sortgrå skygge formet som en pære og med den bredeste ende i flyveretningen.

Objektets kurs var fra øst mod vest.

Hele hændelsen varede eet minut.

— — —

12. april 1975: Kl. ca. 23.20. Tre unge mennesker, som kørende på knallerter er på vej mellem Sorø og Fjenneslev, observerer i østlig retning over „Knudstrupgård“ i en afstand af 500 til 1000 meter et stærkt hvidtlysende objekt, hvis hastighed bedømmes til ca. 20 km/t.

En af observatørerne beretter:

„Jeg løftede forenden på knallerten, så lyskeglen pegede mod objektet, og imens blinkede jeg med lyset. Objektet skruede ned for lyset, således at der kun sås to røde prikker. Da jeg blev ved med at blinke, svarede objektet igen tre gange med et skarpt hvidt lys under hver af de røde prikker. Da en bil passerede forbi os, slukkede objektet helt for lyset.“ Det befandt sig da i sydlig retning i ca. 60 graders højde. Objektets størrelse blev anslået til ca. 15 meter. Lyd hørtes ikke.

Vejret: Klart med blæst fra øst. Mørkt.

— — —

20. april 1975: Et mærkeligt himmelfænomen blev fra kl. 19.50 til 20.00 iagttaget af en dame og en herre, da de på en spadseretur i Tårnby Klitplantage (10 km nord-nordvest for Hjørring) kommer gående på en vej, der løber parallelt med havet. Pludselig ser de i stik syd, 45° højde: „en mærkelig formet genstand, meget skylnigende – flyve hastigt

hen over himlen. Dernæst antog den en tydelig grå oval form – ofte smal og ofte bred – og cirklede flere gange op og ned, som

ovenstående skitse viser.

Flere gange forsvandt genstanden og kom igen. Når den forsvandt, opløstes den som i en sky.

Objektet havde samme længde som en gård, der lå ca. 2 km borte. Efter min bedømmelse var genstanden omkring 20 meter lang.“

Afstanden fra objektet: 2 km. Ingen lyd.

Vejrforhold: letskyet, vindstille og tussmørke.

— — —

28. april 1975: Fra Ringtoften i Skovlunde observerede en dame fra kl. 23.56 til 23.58 i sydøstlig retning, 15° højde en stærk orange farvning af skydækket og fik derefter øje på et elipseformet stærkt orange lysende objekt. Et øjeblik forsvandt såvel objektet som lyspletten helt, men kom så igen på samme måde. Derefter sås et meget stærkt hvidt glimt i en cirkel, ligesom lyskeglen fra et fyrtårn, hvorefter objektet var borte.

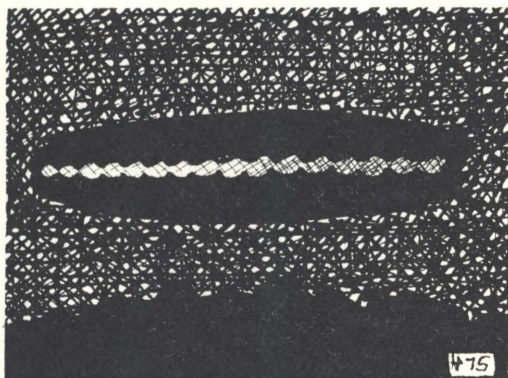
Vejrforhold: Delvis overskyet, let vind og mørkt.

— — —

2. maj 1975 er der fra Århus-området en del observationer, hvoraf vi nævner de vigtigste.

Kl. 20.50 ser tre personer i Grauballe (ca. 10 km nordøst for Silkeborg) et ovalt objekt, som i 200 meters afstand lydløst bevæger sig på den sydlige himmel i retning øst

mod vest. Objektet ses som en mørk silhouet mod tussmørkehimlen. Midt henover objektets flade side („som en rutebil“) er der en række

tætsiddende skarpe, diffuse lys. Antallet af disse lys menes at være 14–16 stk. og deres farve beskrives som blålige forrest på objektet og over i det rødlige bagud. Lysstyrken er konstant.

Da objektet har passeret en lille skov i en højde af ca. 4–5 meter over trætoppene, foretager det en drejning mod sydvest, hvorefter det forsvinder.

Objektets størrelse angives til ca. 30–40 meter.

Observationstid: 20 sekunder.

— — —

2. maj 1975: Fra kl. 21.05 til 21.20 observeres fra Brabrand i sydlig retning et konstant lysende rødt objekt, som bevæger sig mod øst, hvor det forsvinder bag huse. Antagelig er det det samme objekt, som derefter observeres flere steder, bl. a. fra Lystrup, hvor det fra kl. 21.10 til 21.15 ses lavt på den sydlige horisont, bevæger sig mod sydøst, hvor det forsvinder.

— — —

2. maj 1975: Kl. ca. 21.15: Da Statsbanefærgen M/F „Prinsesse Elisabeth“ er på vej fra Århus til Kalundborg og er nået på højde med Gylling, ser besætningen på broen et rødt objekt 15°–20° over horisonten inde over Jylland. Objektets kurs er ca. fra syd mod nord, og dets bane er lidt nedadgående. Det bemærkes, at objektet har en hale efter

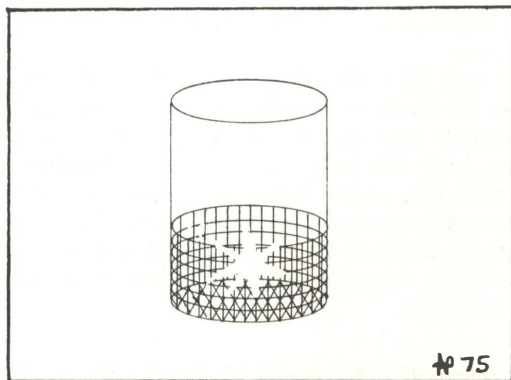
sig ligesom en fyrværkeriraket. Lyset er kraftigere end nødblus, og hastigheden er lidt langsommere end et meteors.

Objektet „eksploderede“ pludselig med et grønligt skær – og var væk.

Kl. 21.15 observeres fra Riisskov et rødt ægformet objekt i sydlig retning ude over Århusbugten. Det bevæger sig mod nordøst, hvor det i ca. 10° højde forsvinder i skyerne over Mols.

Kl. 21.15 til 21.25 ser to personer fra Århus V. et rødt saturnformet objekt i østlig retning ca. 20–30° over horisonten. Objektet, som blev betragtet gennem kikkert, lyste med en pulserende rød-orange farve, som blev svagere, indtil det forsvandt i øst-nordøstlig retning. Den ledsagende tegning viser en genstand, som stærkt minder om det kendte „Trinidad-UFO“.

2. maj 1975: Ca. kl. 21.00. Fra Århus V. observerer tre personer i sydvest, 40° højde et lodretstående, cylindrisk mørkt objekt. Nederste halvdel af objektet er netagtigt, og ud fra dette kommer der svagt pulserende lys af middel styrke.

Afstanden til objektet er ca. 300 til 500 meter, og det bevæger sig lydløst med en hastighed af ca. 100 km/t i en lige bane mod nord-øst. Størrelsen anslås til mellem 2 og 4 meter. Efter ca. 3 minutters forløb er objektet ude af syne.

X.P.

— — —

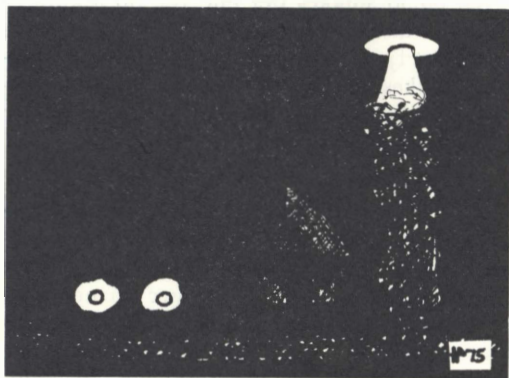
4. maj 1975: Kl. 23.30. Observatøren beretter:

„På landevejen fra Hadsund mod Randers observerede jeg nogle uidentificerede genstande. Den første hang lige oppe over trætoppene ved præstegården til Vindblæs kirke. Kirken ligger ca. 6 km syd for Hadsund på højre side. Vejret var på daværende tidspunkt næsten vindstille og skyfrit. Den ovenover nævnte genstand stod tilsyneladende stille, da jeg i bil nærmede mig kirken. Genstanden så ud som en mægtig stor hvid-orangegul lygte, den var nærmest rund, som man nu ser en rund genstand skråt nedefra, og ca. 4 meter i diameter. Ca. 1 meter fra kanten var der en sort ring, og jeg troede derfor, det var en lygte. Det troede min passager også. Men da jeg var næsten ud for træerne, drejede genstanden sig i retning mod bilen, og jeg kunne da se et lys, den udsendte, men det mærkelige var, at lyset ikke nåede mere end et par meter ned i trætoppene og var ligesom brat afgrænset. Jeg satte så farten ned til skridtgang og så, at genstanden drejede sig efter bilen, og lyset nåede stadigvæk ikke mere end et par meter ned. Et øjeblik efter så jeg endnu 2 genstande. Det så ud som et par store runde kraftigt lysende lamper, der stod stille ca. 20–30 meter fra det andet objekt – i sydlig retning, hvor langt inde på marken ved jeg ikke nøjagtig, måske 20–25 meter. De befandt sig ca. 4–5 meter over marken. De to objekter var ca. samme størrelse som den første og med den sorte ring ca. 1 meter fra kanten. Men så blev min passager bange og bad mig sætte farten op, og jeg så da ud gennem det åbne vindue, at den første genstand fulgte efter bilen i en lidt lavere højde end hidtil, men stadig lysende i retning mod bilen. Afstanden til nærmeste bil var ca. 500 meter, og den kørte i samme retning som os, men var foran og forsvandt hurtigt.

Objektet fulgte stadig med ca. 10 meter oppe og ca. 20 meter inde på marken, da vi nærmede os et stykke skov; farten var da ca. 100 km/t. Da vi passerede gennem skoven, forsvandt det. – Men da vi nåede ud på den

anden side af skoven, var det der igen, denne gang endnu længere nede og endnu stærkere lysende, nærmest helt hvidt. (Området efter skoven er en dalsænkning, og vejen ligger derfor ca. 3–5 meter over plan). Den sorte ring på objektet var stadig synlig. Objektet var nu i samme højde som bilen, og jeg satte derfor farten ned (under vilde protester fra min passager), men objektet kom ikke nærmere end ca. 20–30 meter. Da vi passerede et veikryds (Havndal/Kastbjerg), hvor der ligger en automobilforhandler og servicestation, passerede objektet lige bagom denne i næsten samme plan som taghøjden og et lille stykke derfra lige hen over taget på en landejendom. Så fulgte det os måske 200–300 meter mere endnu og drejede brat mod sydvest (da der kom en modkørende bil) – og forsvandt.

Observationen strakte sig over 5 km. Hvor lang tid, den tog, ved jeg ikke, da jeg havde travlt nok med at se efter objektet og styre bilen, der ligesom gerne ville køre ud i rabatten hele tiden. Det var ligesom nogen ryk-kede i rattet.“

Tirsdag den 6. maj 1975 var observatøren sammen med en kammerat ude for at se på området. Det eneste man bemærkede var, at trætoppene på det sted, hvor UFO'et stod stille, var mørkerøde. Det oplyses, at kun tre træer havde denne farve. Lyd fra objektet hørt ikke. Vejrforhold: Klart, vindstille og mørkt.

Det kan oplyses, at der gennem årene har

været en del UFO-observationer på denne egn.

Ole Knudsen/X.P.

— — —

5. maj 1975: I tidsrummet 03.00 til 03.15 observerer en dame fra Slagelse 9 orangefarvede stationære objekter. Objekterne stod i formation, 3 og 3 sammen, ordnet i en ligesidet trekant, ved siden af hinanden, på en vandret linje. Objekterne, der er ca. 5 cm i diameter, målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm, var pludselig væk, som slukkedes de alle på én gang. Objekterne, der stod mod nord, befandt sig 20° over horisonten. Observationen var lydløs.

— — —

5. maj 1975: Kl. 17.15–17.20 observerer en dame fra Gentofte et hvidt lysende objekt mod vest. Objektet havde en hale af røg eller en mørk kondensstribe efter sig. Objektet fløj opad, zig-zag'ede etc. Kurs- og højdeændringerne var meget tydelige. Observationen var lydløs. Objektet fjernede sig tilsyneladende, væk fra observatøren, idet det blev mindre og mindre for tilsidst helt at forsvinde.

— — —

5. maj 1975: Slagelse. Et ægtepar, deres 12-årige søn og naboen observerede kl. 19.30 et stærkt lysglimt. Kl. 20.55 får observatørerne øje på to ærtestore gule objekter.

Objekterne kom fra syd-sydvest, i forhold til observatørerne inde fra Slagelse. Det ene objekt dalede og steg flere gange i forhold til det andet. Begge objekterne foretog bølgebevægelser, samtidig med at farven skiftede fra gult til orange. Efter 20 minutters forløb dalede begge objekter ned bag nogle hustage og kom ikke til syne igen.

Det var klart vejr, med en let vind. Observationen var lydløs. På samme tid ser husets yngre søn 4–5 stærkt lysende røde objekter passere over huset. Objekterne fløj meget hurtigt, fra vest mod øst.

Kl. 21.25 kører manden mod Slagelse. Pludseligt går bilen i stå, lyset forsvinder, og radioen bliver tavs. Manden forsøger flere gange at starte, men uden held.

Tre biler, der kører foran, går ligeledes i stå. Under hændelsen høres en stærk summe-

tone, som en højspændingsledning der synger. Med ét fungerer alt normalt igen, og bilerne kan køre videre. Senere bemærker observatøren, at det elektriske ur i vognen er fire minutter bagefter.

Kl. 21.02 observerer en mand fra Glostrup to stærkt lysende orangefarvede objekter i syd. Observatøren betragter dem i kikkert. Objekterne blev gradvis mindre og mindre, for tilsidst helt at forsvinde, som fjernede de sig mod syd. Objekterne befandt sig 15° over horisonten.

20 mand ansat på en maskinfabrik nær Sorø, observerer kl. 20.30–21.30 2 klart lysende hvide objekter. Objekterne blev set over Hyllinge, Dalmose, Gimlinge og Slagelse. Samtidig ses 5 objekter orange-rødlige, der tilsyneladende står stille over Slaglille. Alle 7 objekter blev slukket eller forsvandt samtidigt.

Kl. 20.40 observerer en mand fra Sorø to skarpt hvidt lysende objekter. Objekterne kom fra syd mod nord. I et grusgravområde syd for observatøren forsvandt de ud af syne, idet de dalede ned mod jorden. Umiddelbart efter kommer fra nord mod vest syv runde klart hvidt lysende objekter.

Objekterne kommer flyvende i kileformation. Ved passage af det før omtalte grusgravområde dalede de ned, for et øjeblik efter igen at stige op. Hvorefter de forsvinder med høj hastighed mod vest. Observationen var lydløs.

Kl. 21.05 UFO-Alarm. En mand fra alarmeringskæden kom kørende fra Sorø mod Suserup. Umiddelbart før vejen drejer fra mod Suserup ser observatøren noget, der ligner et fodbold-stadion, med 6–8 orangegule spotlight over. Objekterne, der var på størrelse med en fem-krone målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm, fløj langsomt mod vest, hvor de forsvandt bag en bakkekam. Observatøren fulgte efter i bilen, men så dem ikke igen efter at de var forsvundet. Hele observationen var lydløs.

— — —

9. maj 1975: En mand i Fredensborg ser tid-

ligt om morgenen kl. 03.00 3 objekter. Observatøren beretter, at han på den nordlige himmel, ca. 60° over horisonten, observerer et stort rundt rødgult objekt. Det fjerner sig ved at stige på himlen og bliver imens svagere i lysstyrken. Inden det er helt væk, kommer der to dråbeformede og sølvgrå objekter op mod det første. Der ses tydeligt en korona om de to sidste objekter. Alle tre objekter aftager i styrke og forsvinder. Objekterne er på størrelse med en ært, og observationen er lydløs. Vejret er klart og vindstille.

Kl. 03.55. En mand og hans hustru i Hillerød observerer 4 klartlysende hvide objekter. Objekterne står på den nordlige himmel ca. 15° over horisonten. De tre objekter står på en vandret linje. Da observatørerne opdager objekterne, er et fjerde objekt på vej ned mod de andre. Da det når ned på højde med dem, bliver det stående stille. Objekterne står stille på en vandret linje, med den samme indbyrdes afstand. Objekterne bliver på samme tidspunkt observeret af en mand i Kregme og af en mand og hans hustru i Nellerød pr. Helsingø.

Kl. 03.58 slukkes det ene lys, 30 sekunder efter det andet, 30 sekunder senere det tredje, og det fjerde efter endnu 30 sekunder. Lyse slukkes, set fra observatørerne, fra venstre mod højre. Der høres ikke en lyd under observationen.

— — —

9. maj 1975: En mand i Frederiksværk observerer kl. 20.00 fire ærtestore, røde objekter. Objekterne kommer flyvende ganske langsomt fra nordøst. De flyver på en linje, og passerer hen over observatørens hus. Inden objekterne forsvinder af syne, står de stille et øjeblik, for derefter som på kommando at foretage en kursændring og flyve mod sydvest. Objekterne forsvinder hurtigt ud af syne, observationen er lydløs.

Kl. 21.30 betragter en observatør ved Sildestrup Strand på Falster, i retningen vest-nordvest, 10° over horisonten, to ærtestore hvid-gullige objekter. Observatøren betragter objekterne i 10 minutter, før de med ét er væk som blev de slukket. Objekterne lyser

meget stærkt, men ses klart som værende dråbeformede. Vejret er letskyet.

Kl. 22.15: En mand, der befinder sig på Skansebakken i Hillerød, opdager pludselig 2 trekantede objekter. Objekterne er stærkt hvidt lysende, og målt mellem tommel- og pegefinger 5–7 cm store. Objekterne dukker ud fra en sky og flyver meget hurtigt i retningen fra syd mod nord, hvor de forsvinder. Der høres ikke en lyd under observationen.

Fra Ballerup observerer en mand kl. 22.51 5 ovale, en-krone store, skinnende objekter. Observatøren var gået ud i haven for at iagttage satellitter, da han får øje på objekterne. Objekterne flyver i stor højde fra vest mod øst. Under observationen flyver objekterne ovenover et rutefly, der flyver i samme bane, og overhaler dette. Objektet yderst til venstre foretager nogle hurtige zig-zag bevægelser i vandret plan. Observatøren beretter, at der er ret mørkt i haven, hvorfor lyset fra København ses meget klart på himlen. Dette lys reflekterede på undersiden af objekterne.

C.H.

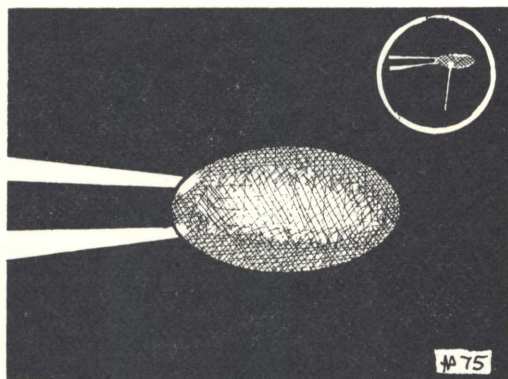
— — —
10. maj 1975: 4 personer kommer i bil kørende fra Helsingør-motorvejen ad Hornbækvejen mod Kvistgårdskrydset, da chaufføren kl. 01.00 får øje på et fra nord kommende hvidtlysende objekt.

Observatøren beretter:

„Få sekunder efter ser alle i samme retning, men nu ganske nær og i lav højde, to skarpe lyskegler. Disse to projektører syntes at have forbindelse med jorden via en „søjle“ (muligvis lysstråler), så alle troede, det var en lysmast. Mens vi observerede dette, bevægede projektørerne sig (skrånede), og forbindelsen til jorden forsvandt. Vi tabte så objektet af syne nogle sekunder p. gr. af kørselen.

Næste observation var ved lyssignalet ved Kvistgårdskrydset, idet jeg kiggede ud (og op) ad vinduet og så denne faste genstand hænge lige over bilen. (Ingen lyd – vinduet lidt åbent). Jeg blev bange, dukkede mig og sagde det til de andre. Da de andre kiggede ud (vi var kommet lige over på den anden

side af krydset) var den væk – lige så pludseligt, som den var kommet.

Selve objektet beskrives som et rundt eller ovalt fast legeme. Vejrforhold: overskyet, let vind og mørkt.

Observationstid: 1–2 minutter.

E.S.: Ca. et kvarter senere passerer undertegnede og min kone Kvistgårdskrydset i bil på vej fra Helsingør til Hørsholm. På observationstidspunktet stod vi ved bilen og sagde farvel til vore værter – og kiggede naturligvis efter UFO'er! Nu håber vi på lidt bedre held næste gang!

X.P.

— — —
24. maj 1975: Ved Vollsmose (Odense) iagttages ca. kl. 23.45 i ét minut et fra sydvest, ca. 50–55° højde, kommende orange objekt, der beskrives som inddelt i 3–4 sektioner. (Det er tegnet som fire uskarpe projektørlys på linje, der „hænger sammen“ i siderne. red.)

Da objektet passerer hen over Odense, høres først en høj hvinende tone. Efter passagen bliver tonen lavere og lavere som Dopplereffekten.

Objektet, som blev betragtet i kikkert, forsvandt i nordøstlig retning.

X.P.

SCANDI-hjørnet

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

NORGE:

BREV FRA FORSVARETS OVERKOMMANDO

Som omtalt i UFO-Nyt 3-75 sendte fru Elin E. Sletten, en rapport om hændelsen ved Dagali den 31/12-74 til forsvaret.

Fru Sletten har nu fået svar fra Forsvarets Overkommando Norge. Brevet har følgende ordlyd:

UFO-OBSERVATION-DAGALI

31. DECEMBER 74

1. Forsvarets Overkommando har via Forsvarskommando Sør-Norge modtaget Deres 3 breve dateret henholdsvis 1., 14. og 24. januar d. å.
2. Forsvarets Overkommando har seriøst og med stor interesse studeret det tilsendte materiale og har ladet foretage undersøgelser i sagens anledning.
3. Vi beklager at måtte meddele at vi ikke har fundet nogen fyldestgørende forklaring på nogen af de forhold De har rapporteret. Disse hændelser vil derfor måtte registreres som uopklarede UFO-fænomener.
4. Da forsvarets muligheder for en effektiv overvågning af hele vort territorium er begrænset, er vi taknemmelig for den hjælp og støtte en vågen befolkning kan give os.
5. Forsvarets Overkommando vil derfor takke Dem for Deres årvågenhed og for det store arbejde De har lagt i rapporter og dokumentation.

Efter fuldmagt: J. Ryg, generalmajor, chef for Operationsstaben

/L. Tvilde, oberstløjtnant.

UFO-eftersøgning 1975

NUFOC, Norsk UFO Center, med Kolbjörn Stenödegård i spidsen, vil igen i år forsøge at løse mysteriet i Namsefjord.

Tre ekspeditioner har allerede tidligere uden held forsøgt sig.

Vi håber NUFOC har heldet med sig denne gang.

Kort fortalt er forhistorien denne:

December 1959. Kl. 22.00 ser landmanden Lorentz Johnsen nær sit hjem i Skamsvoll et buslignende objekt. Objektet, der ikke har vinger eller anden form for bæreplaner, kommer lydløst flyvende fra øst. Objektet kommer ind over Namsefjord, og ved Sundsraasa, en lille fjordpassage mellem to små øer, stiger det til 50 m højde, og forsvinder i en sky. Med ét lyder der en mægtig eksplosion. Objektet, der igen er kommet til syne, revner på midten, og tre eller fire aflange objekter falder ud fra kroppen, inden det store objekt styrter i vandet og forsvinder.

Sommeren 1963: Et eller andet på den ellers glatte fjordbund ødelægger fiskernes garn. En fisker, Schönning Bagge, får et udslag på sit ekkolod nær Sundsraasa. Der har ikke før været forhøjninger eller andet på bunden her.

Sommeren 1968: Ved hjælp af Undervandsklubben Nautilus' egne frømand finder man noget, der ligner hjulspor på fjordbunden. På 90 m's dybde findes ved hjælp af ekkolod en forhøjning, 2-3 m høj og 6-7 m lang, som heller ikke har været her før.

April 1972: En aften ved 23-tiden får to observatører øje på et objekt, der flyver langsomt langs med fjorden. Foran på objektet var der et eller andet, der mindede om to projektører. To andre vidner forklarer senere, at de på samme tidspunkt iagttog et lysende diskosformet objekt. Objektet stoppede og glødede rødt. Urviserne på begge observatørernes armbåndsure begyndte at gå baglæns. Observatørerne har til NUFOC berettet, at objektet mindst havde en diameter på 50 m.

Her er vist et af de trekantede mærker, der måler op til 1½ meter.

Sommeren 1972: Ugeavisen Vi Menn finansierer en ny undersøgelse, der ikke giver noget resultat.

9. juni 1972: Kl. 20.00 i byen Bagsund ca. 1 mil sydøst for Sundsraasa, bliver skærmen på TV-apparaterne grå og døde. Vejret er klart uden torden, og kan umuligt forårsage forstyrrelsen.

11. juni 1972: Om morgenen gik sognerådsformanden i Namsos, Ola Dahl, ud af huset, som ligger 2 km fra Sundsraasa. Det var ebbe, og hele bugten foran var tørlagt. I det tørre ler fandtes der 89 aftryk. (UFO-NYT 3/74). Cirkler og trekanter, som var presset dybt ned i leret. 60 stk. af aftrykkene var trekantede og fandtes indenfor en radius af 25 m, de var alle knivskarpe og 30–40 cm dybe. Trekanterne var ligesidede og fladen målte 160 cm. En senere undersøgelse viste, at der for at frembringe et tilsvarende aftryk skal anvendes et tryk på 10–20 tons.

14 dage senere finder journalist Hans H. Johannesen, ved lokalavisen Narmdal Arbeiderblad 20 trekantede aftryk. Aftrykkene fandtes ved Leirvikholmen, knap 5 km fra Kjölösöya, Norges Tekniska Högskola, fastslår at jordprøver taget i bunden af aftrykkene var radioaktive.

Politiet kan ikke finde nogen rimelig forklaring på mysteriet. Flyvevåbnets fotorekognosceringsmaskine kredser i to dage over området. Flyvevåbnets undersøgelser hemmeligstemples. 20 eksperter, havbiologer m. v. udtaler til Vi Menn, at aftrykkene ikke stammer fra et af dem bekendt nulevende dyr, eller andet biologisk.

4. juli 1972: Kl. 23.15 observerer 4 personer et ovalt sort objekt med en kuppellignende kabine på oversiden; det er ca. 7,5 m langt og 2 m højt. Objektet flyver nær vandoverfladen med en fart af 100 km/t, 300–500 m fra land. I objektets bane er der mange småøer, klippeskær osv. Med et hæver objektet sig fra overfladen i en vinkel på 45°. På et øjeblik er det ude af syne.

3. november 1972: Kl. 22.00 blændes en 15-årig dreng af et stærkt lysende objekt, omgivet af et rødt lys. Objektet daler lydløst længere og længere ned mod en idrætsplads, og stopper 30–40 m over Bogna Bru. Her står det et par minutter, hvorefter det lydløst flyver mod nordøst, mod Namsos. Objektet foretager endnu en kursændring, hvorefter det stiger brat og forsvinder.

7. juli 1974: NUFOC påbegynder, efter et stort forarbejde, sammen med Narmdal Arbeiderblad som financier, den tredje eftersøgning i Namsenfjord. Medens undersøgelserne i fjorden står på, opdages der stadig nye trekantede aftryk i området. Et sted findes 6 aftryk, men de er kun synlige få gange om året ved ekstrem lavvande. Det viser sig at en landmand opdagede dem allerede i 1972.

14. juli 1974 undervandsfotograferer man fire områder i Sundsraasa, idet ekkolod hav-

de vist forhøjninger disse steder. Forhøjninger, der ikke burde findes på den ellers glatte fjordbund.

16. juli 1974 fremkaldes filmen. Filmen er sort.

En linse i kameraet er ødelagt, skyldes det trykket i 8 m dybde eller varmen fra elektronblitzen?

Efter undersøgelsen udtaler Kolbjørn Stenödegård, til UFO-Information. „Jeg er ikke skuffet. Teorien om at andre UFO'er har hentet det fra 1959 op, tror jeg ikke rigtig på. Alle disse landinger omkring området ved Sundsraasa, må betyde noget. Hvad de betyder, det er det store ubesvarede spørgsmål“.

Namsenfjords mørke, kolde dyb ruger fortsat over sin hemmelighedsfulde „rumfærge“, hvis form og herkomst endnu er os ukendt.

Her i sommeren 1975 håber NUFOC at løse gåden. Man vil sætte alle tilgængelige ressourcer ind på denne allersidste undersøgelse.

C.H.

1: Pilen viser den retning, som det formodede forulykkede UFO fulgte. Nedstyrtningen fandt sted en aften i december 1959, og blev iagttaget af gårdejer Lorentz Johnson.

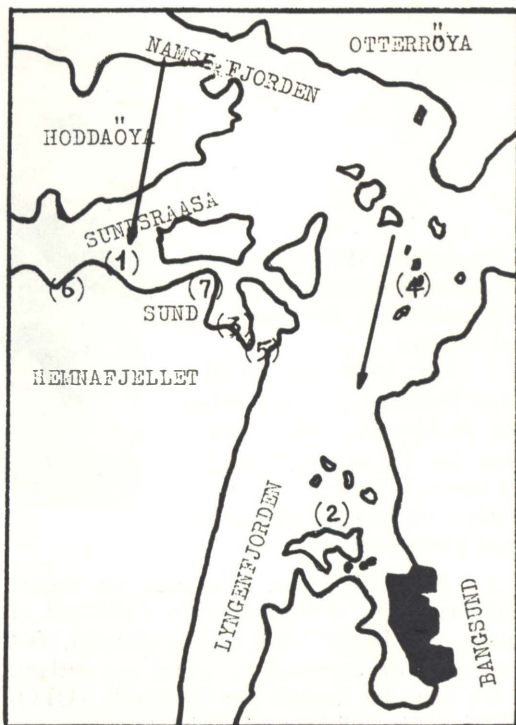
2: I denne vig af Kjölösöya fandt sognerådsformand i Namsos, Ola Dahl, om morgenen den 11. juni 1972 de 89 aftryk, som var presset ned i leret.

3: Journalist Hans H. Johannesen fra lokalbladet Narmdal Arbeiderblad fandt den 25. juni 1972 yderligere 20 aftryk ved Leirvikholmen. Aftrykkene var trekantede og radioaktive i bunden. (Narmdal Arbeiderblad betalte undersøgelsen i 1974.)

4: Kaptajn Erling Bakke, frue og nogle bekendte, befandt sig på Bakkeholm sent om aftenen den 4. juli 1972. Et objekt kom flyvende i den retning pilen viser.

5: I Våganvika, en lille kilometer sydvest for Leirvikholmen, fandt 1974-ekspeditionen tre områder, der var fyldt med trekantede aftryk.

6: I Valsetuvika, en kilometer sydvest for Sundsraasa, fandtes yderligere et mærkeligt

trekantet aftryk. Ved ekstrem lavvande, hævder en landmand, at man kan se yderligere seks store aftryk i vigen.

7: Her var 1974-ekspeditionens lejr, og igen i år vil man slå lejr her og anvende stedet som hovedkvarter for 1975-undersøgelserne.

Kort: UFO-Information 3/75. /C.H.

Undskyld!

Vi har haft mange ekspeditions-problemer, bl.a. med UFO-NYT. Har De betalt abonnement for 1975 (abonnementet følger kalenderåret), men ikke modtaget nr. 1, 2 og/eller 3, så skriv venligst til Informationsafdelingen (se adressen side 2).

UKENDT UBÅD I NAMSEFJORD

Sagen efterforskes

– Vi undersøger sagen meget nøje og er i hvert fald sikre på, at der ikke var en norsk ubåd i Namsefjord den 19. marts i år. Var det en ubåd, så var det en fremmed, noget vi ikke kan se bort fra, siger orlogskaptajn J. E. Spjeldnes til Fellesavisa. Han er operationsofficer ved Søforsvarskommandoen Trøndelag.

– På grundlag af de oplysninger vi indtil nu har modtaget, vil vi sætte en efterforskning af sagen i gang. Søforsvaret langs kysterne er lidt tyndt, men vi vil gøre det så godt vi kan.

– Heldigvis er folk langs kysten vældig vågne, og folk er stort set „Forsvarsminded“, så de siger straks til, hver gang der er noget usædvanligt, og det er meget vigtigt. Vi er glade for, at folk er på vagt.

– Når det gælder det aktuelle tilfælde, har vi fået en tegning, og vi må selvsagt se bort fra målene, men selve konstruktionen af tårnet er af en type vi ikke kender.

Men som sagt, sagen bliver efterforsket.

Det var ved højlys dag, båden blev observeret mellem Otterøylandet og Jöa; båden lå en tid i overfladestilling.

Vi affejer på ingen måde dette, men undersøger det nøje, og stort set har vi erfaring for, at de som bor ude ved kysten virkelig „ser“ det de ser, siger orlogskaptajn Spjeldnes til slut.

Hvem har ansvaret for forsvaret af kysten? Det spørgsmål blev rettet til Fellesavisa i går.

– Det er ikke FDI 13, som enkelte tror, men Søforsvaret. Inden for grundvandslinjen har landforsvaret ansvaret.

– Sagen er nu under fuld efterforskning. Vi har ingen beviser for at det ikke var en undervandsbåd, det har drejet sig om, og der er ingen beviser for at det var en undervandsbåd.

– Men lad det være sagt, at det er både fornuftigt og rigtigt at melde, når man ser ting der ikke findes nogen forklaring på, og det er synd, at meldingen fra Jöa kom så

sent. Havde vi fået meldingen med det samme, kunne vi have sendt en helikopter eller andet op i området med det samme.

– En ting vil jeg her understrege. Folk må aldrig være bange for at blive leet af, uanset hvilke meldinger de kommer med. Jeg er bange for, at vi fra tid til anden kan have besøg i vore fjorde.

– Hvordan skal folk forholde sig, når de observerer den slags?

– De skal sørge for at Søforsvaret får beskeden så hurtigt som muligt, og det kan de naturligvis gøre gennem den lokale politimyndighed. /C.H.

Snerrende UFO!

1. februar 1975: Kl. 19.00 er en mand fra Oslo ude og gå en tur, da han ved Grensevejen fra Carl Bernervej ned mod jernbaneviadukten opdager et objekt.

Objektet, der var rødt, svævede 10 m over ham. Objektet havde form som en diskos og udsendte en snerrende lyd, som dog ikke virkede foruroligende. Objektet fulgte observatøren op til viadukten, hvor det fløj under denne, hurtigt steg opad og var ude af syne i løbet af et øjeblik.

Alle gode gange tre

10. februar 1975: Observatøren, en 16-årig pige, og to veninder, blev kl. 17.50 opmærksom på et ovalt, stærkt skinnende hvidt objekt på den nordvestlige himmel. Observationsstedet er området ved Hetlebakken, Nyborg i Åsane.

Objektet fløj ganske langsomt i en højde af 100–150 m. Efter to minutter forsvandt objektet bag nogle trætoppe. Veninderne fortsatte turen, og ca. en kilometer længere fremme fik de igen øje på objektet. Det var tilsyneladende det samme som før; det forsvandt efter ½ minut.

Pigerne vendte om og gik tilbage mod byen. Efter et par kilometers gang så de igen objektet. Det kom denne gang flyvende i den modsatte retning, lidt lavere end før, men med samme hastighed. Den sidste observation varede ca. 3½ minut, hvorefter objektet pludselig var væk. Der hørtes ikke en lyd un-

der observationen. Vejret var klart, vindstille men mørkt; Månen var ikke fremme.

Observation fra fly

24. april 1975: Observationsstedet et firesædes fly i 2000 fods højde, en mil fra Flesland med kurs vest-sydvest, 250°, kl. var 18.15. Observatøren er en 36-årig erfaren privatpilot.

Observatøren var alene i flyet, da hans opmærksomhed blev fanget af et lille objekt „på størrelse med et syltetøjsglas“, der kom flyvende på modsat kurs. Objektet var rektangulært med en grå farve. Det passerede flyet i en afstand på 100 m i 1900 fods højde. Objektet havde en hastighed på 50 km/t og der kan ikke have været tale om en ballon, da det fløj mod vinden. Der hørtes ikke nogen lyd fra genstanden under observationen, måske grundet motorlarmen fra flyet. Vejret var klart og letskyet. Observatøren har ingen forklaring på fænomenet, men udtaler: „Det er ikke hver dag man observerer flyvende „ÆSKER“ i 1900 fods højde.“

C.H.

SVERIGE:

Flaskeformet fartøj

„Pludselig så vi tre-fire lysglimt over skoven foran os, fortæller hr. Sune Carlsson fra Trollhättan til UFO-Information. Vi kom kørende på E 3 mod nord, og havde lige passeret jernbaneviadukten, en god kilometer nord for Finnerödja og befandt os på toppen af den bakke, som følger umiddelbart efter viadukten. Da kom glimtet der kan sammenlignes med et lyn, selv om det var meget hurtigere. Det var den 22. februar 1975 og klokken var 18.50. Ti minutter senere fik vi øje på et underligt luftfartøj...“

Sune Carlsson kom kørende i bil sammen med Karin, Monica og Marianne Carlsson, som alle blev vidner til det sælsomme flyvende fartøj. Efter at have iagttaget de meget hurtige lyn, kom samtalen ind på kornmoden og lyn. Ved 19-tiden, da selskabet havde passeret Laxå, så de atter et skarpt lys. Det stod helt stille, hvorfor de først troede, at det var

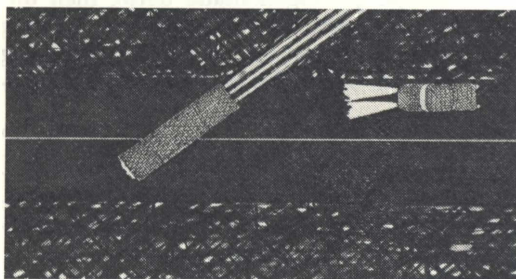
en nyopsat lyskaster, det drejede sig om. Lyset lå præcist over venstre afgrænsning af skoven ved vejbanen. Ved nærmere iagttagelse viste det sig, at det drejede sig om tre cirkulære lys, på ca. en meter i diameter, og med samme indbyrdes afstand (en meter). Lysene var placeret i en vandret linje.

„Lamperne lyste klart hvidt over vejen,“ fortsætter hr. Carlsson sin fortælling. „Det strakte sig sikkert flere kilometer over det relativt øde skovområde til højre for os. Vi var 100–150 m fra lysene, da de med ét flyttede sig og svævede over vejen. Flyvehøjden var ca. 40–50 m.“

Vi kunne nu tydeligt se, at det var et flaskeformet fartøj, som befandt sig over os. Ikke en lyd hørtes. Vi kørte langsomt, da vi var bange for, at fartøjet skulle lande på vejbanen. Det skal nævnes, at vi kørte med sommerdæk, hvorfor vi ville have hørt den mindste usædvanlige lyd.

Objektet flyttede sig næsten spøgelsesagtigt sagte og lydløst ind over skoven til højre. Da vi befandt os tættest ved objektet, var vi ca. 50 m fra det. Det var meget stort – Carlsson opgiver det til ca. 20 m i længden og omkring 3 m højt.

Da det flyvende fartøj var kommet knap 100 m ind over skoven ændrede det retning,

Vor tegner, Henrik Pedersen, har her forestillet sig, hvordan observationen må have taget sig ud – set „sådan lidt fra oven“.

og vi kom nu til at befinde os bag det. Det lyste ud af nogle zig-zag placerede åbninger i skroget, som så ud til at have tykke vægge, vi kunne ikke se alle lysåbningerne samtidig.

Det blinkede i alle farver, mere i den øverste række end i den nederste. Det syntes som om lyset øgedes i intensitet da fartøjet accelererede.

Omkring 15 min. senere kom vi til parkeringspladsen ved motellet „Gyllene bägaren“ – et par kilometer før Vretstorp – da min kone og børn råber: „Titta, där är det igen“.

Jeg kiggede til højre og så da fænomenet på to, tre kilometers afstand, nord for Vretstorp. Jeg standsede bilen, da vi efter det første møde var blevet bange. Vi havde aldrig troet, at vi skulle få noget sådant at se.

Efter en tid fortsatte vi vor afbrudte færd. Fartøjet forsvandt stille og roligt, stadig med lyset tændt. Politiet turde vi ikke kontakte, da vi havde en fornemmelse af, at vi ikke ville blive troet, hvis vi fortalte hvad vi havde oplevet.

Fartøjets farve var askeblå over i lidt mere gråt, det aftegnede sig trods mørket ganske klart mod den overskyede himmel.

UFO Information 2/75.

Jonzon/C.H.

UFO-kongres

UFO-Sverige afholdt kongres i Västerås lørdag den 8/3 1975. Kongressen åbnedes kl. 10.00 for interne forhandlinger.

Kl. 13.30 åbnedes kongressen, der havde over 600 deltagere, for offentligheden. Formanden for UFO-Sverige, Carl Axel Jonzon, indledte med beretning om foreningens virksomhed i det forløbne år. Han nævnte at foreningens tidsskrift, UFO-Information, nu har 850 abonnenter, men trykkes i 2600 eksemplarer. Jonzon fortalte endvidere, at man nu har lokalgrupper og rapportører over hele Sverige. UFO-Sverige er ikke kun en UFO-forening, men beskæftiger sig også med parapsykologi, vegetarisme, Yoga osv. Dette, mente formanden, var en af grundene til foreningens store vækst. I sommeren 1975 agter man at oprette sin egen kursusejendom på en gård uden for Skänninge.

Efter formandens beretning vistes der ca. 80 diabilleder af UFO'er. De bedst kendte svenske tilfælde var med.

Blandt kongressens hovedtalere var rigsdagsmanden, Anders Gernadt, som gav et par eksempler på lovforslag, som han havde fremsat, bl. a. ét omhandlende teknisk meditation for stressede svenskere; et andet omhandlede livsmiljøet, som efter Gernadts mening er blevet sundhedsfarligt.

Civilingeniør Dag Rommel havde analyseret offentlighedens uforstående holdning til UFO-spørgsmålet. Han mener, at de der sidder i ledende stillinger, er bange for nye og radikale meninger og derfor fornægter alle sensationelle nyheder.

Reinholdt Carleby viste sin „Carleby elmotor“ som han har konstrueret efter en mere end 2000 år gammel tegning.

Kongressen sluttede kl. 19.00 efter en pældiskussion om UFO'er.

C.H.

FINLAND:

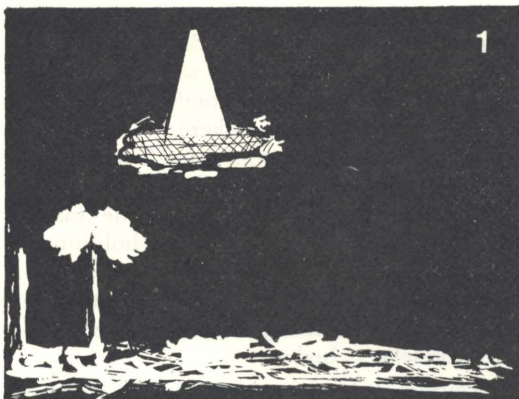
Danskere tog til Finland – og så UFO

15. april 1975: 3 skolefolk fra Danmark, på besøg i Finland, beretter følgende om en hændelse kl. 21.30:

Vi fulgte en gangsti, der svinger ud mod hovedvejen og ind mod Varkaus centrum. Vejen følger en sø, der benyttes af papirfabrikken „Alstrøm“. Søen er om aftenen og hele natten oplyst af gule, natriumagtige projektører, idet store mængder tømmer ligger i søen.

Vi troede i første øjeblik, at der var blevet tændt en kæmpeprojektør, hvidligt lysende, et stykke over de andre, og fortsatte vor gang 20-25 meter, hvorpå vi alle tre standsede op for at iagttage fænomenet. Der var ingen mast, og det stod os hurtigt klart, at det ikke var nogen almindelig projektør – lyset var for diffust, og en lille lysende „sky“ dannede afslutning på lysskæret nedefter.

Vi var efter de ca. 25 meters gang kommet i en lidt anden position. Lysskæret (lyskeglen) nedefter forsvandt, og vi så nu et lys som en stjerne, hvorefter der i løbet af ca. 45 sekunder dannedes to lysende ringe uden om hinanden (som når man puster røgringe ud, uden at det dog lignede røg). Ringene forsvandt straks, og derefter aftog lyspletten i

styrke, som om den blev mindre og mindre. Den lysende „sky“ forsvandt tilsidst og tidligst efter 4–5 min. Skønt der til venstre for os fra papirfabrikken var kraftig røg, der drev mod sydvest, rørte denne lysende „sky“ sig tilsyneladende ikke. Observatørerne har videre berettet, at de dagen efter om formid-

dagen tog ud til observationsstedet for om muligt at se en kæmpemast med projektør. Der var ingen mast eller andet, som kunne have forårsaget lyset. Der var under observationen en kraftig støj fra papirfabrikken, så der hørtes ingen lyd fra lyset. Vejret var stjerneklart og med en let vind. C.H.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Fik De UFO-Nyt?

Et abonnement på UFO-Nyt følger årgangen. Dvs. at De har ret til at få tidligere udkomne numre tilsendt, selv om De først bestiller bladet et stykke inde i året. Vi har imidlertid haft vanskeligheder i årets første del med vores ekspedition, hvilket vi for øvrigt beklager meget. Det er bl. a. ikke alle – der har bestilt bladet efter februar – som også har fået de hidtil udkomne numre. Hvis De derfor mangler nummer 1 eller 2 fra 1975, så send et par ord til Informationsafdelingen! (Adressen findes side 2).

Offentligt UFO-foredrag i Ålborg

Fredag den 2. maj holdt SUFOI et offentligt foredrag i Odd-Fellow Palæet i Ålborg. Salen kunne rumme 300 mennesker, men der kom et par hundrede flere tilhørere, end salen kunne klare. De, der ikke kunne høre tilfredsstillende, gik igen, men bad os om at gentage arrangementet. Det gjorde vi så torsdag den 22. maj samme sted. Der kom 200 tilhørere denne gang. Vi er mildt sagt imponerede over den store interesse for emnet i Ålborg. Det store fremmøde kom ganske bag på os. – SUFOI's tidligere formand, oberstløjtnant Frank Pedersen, havde indvilget i at tale, og han stillede sig straks til disposition, da det stod klart, at vi blev nødt til at gentage arrangementet. Vores lokale områdeleder, John Juhler, havde sammen med en kreds af interesserede gjort et stort stykke arbejde for at det hele skulle klappe. – Vi rykker nu teltpælene sydpå og forbereder et tilsvarende arrangement i Århus. Efter de foreløbige planer skal det være fredag

den 10. oktober. Der vil komme til at stå nærmere herom i UFO-Nyt nummer 5!

Bog udsolgt!!

Vi kan nu melde en bog helt udsolgt! Det drejer sig om Ribera & Farriols: UFO's i Fokus, som er udsendt af SUFOI i kommission hos Strubes Forlag i 1972. Bogen har været trykt i 2 oplag, men nu er der ikke flere tilbage. – Som tidligere omtalt er vi løbet tør også for vores „UFO-nåle“. På nuværende tidspunkt skulle alle, der har bestilt nålene, have fået deres penge retur. I modsat fald beder vi Dem reklamere til Informationsafdelingen (helst pr. brev). – I UFO-Nyt nr. 1 fra 1975 fortalte vi om DG og Polarisationsfiltrene, som kunne være et vigtigt redskab for folk, der gik meget på observationsture. Filtrene kunne købes for 6 kr., og vi havde slet ikke regnet med så mange henvendelser fra interesserede. Vi fik hurtigt udsolgt, og har måttet skrive flere snese breve, der undskyldte, at filtrene først kan leveres på et senere tidspunkt. Vi regner med at kunne levere fra midten af juli måned igen.

SUFOI's vandreudstilling

Udstillingen, der består af 10 plancher, som i tekst og illustrationer giver et indtryk af UFO-problemet, som SUFOI ser det, får følgende rute blandt landets biblioteker, hvor den vises:

28/7–9/8: Langenæs Bibliotek, Langenæs Allé 21, 8000 Århus C.

18/8–30/8: Det Sønderjyske Landsbibliotek, Haderslevvej 3, 6200 Åbenrå.

8/9–20/9: Assens Bibliotek, Adelgade 18, 5610 Assens.

29/9–11/10: Høje-Tåstrup Bibliotek, Tåstrup Stationscenter, 2630 Tåstrup.

Biblioteksundersøgelse 1974

En af SUFOI's nære medarbejdere, Torsten Dam-Jensen, har gennemført en større undersøgelse af de danske bibliotekers beholdning af UFO-litteratur. Undersøgelsen foreligger nu i duplikeret form. SUFOI sælger den til

interesserede for 10 kr.; bestilling foretages ved at indsende beløbet på postgiro 9 11 77 25 til SUFOI (husk at anføre „Biblioteksundersøgelse“ på talonen). Rapporten giver et overblik over UFO-litteraturens vilkår rundt om i landet. Det er meget morsomt at se, at mange biblioteker anbringer UFO-litteraturen under nummeret 13,9 (psykologi og okkulte fænomener). Ganske enkelte tager bøgerne op under nummer 62,98 (astronautik), og det glæder os usigeligt!

Kan De hjælpe med?

Mange spørger os, om de på nogen måde kan hjælpe med i vores arbejde. Desværre kræver meget arbejde en ret stor indsigt i problemet, men det kan man da få. Vi plejer at opfordre interesserede til at læse løs om sagen. Det vrimler med litteratur og ældre årgange af UFO-Nyt kan skaffes til 1970. Vi kan godt bruge flere foredragsholdere, men igen må vi kræve et vist minimum af viden hos de folk, vi sender ud til foreninger osv. Sålænge, der ikke eksisterer nogen „ufologisk eksamen“ må det bero på et skøn, men vi er meget interesserede i, at få hjælp til denne side af informationsvirksomheden. Interesserede kan indsende et foredragsmanuskript til Informationsafdelingen; så kan vi tale om det. – Vi er også interesserede i aflastning i visse af vore større afdelinger. Det gælder bl. a. Rapportafdelingen. Vi kan godt bruge folk med en af følgende uddannelser, evt. som konsulent (gratis): Læger, psykologer, meteorologer, folk med et *fagligt* kendskab til fly og disses teknik og udstyr, fysikere, kemikere. Endelig kan vi godt bruge flere folk til at optage rapporter for os rundt om i landet. Igen må vi kræve, at det er stabile folk, med interesse for *opklaring* af UFO-fænomenet! Det vil naturligvis være en fordel, om man har let ved at tale med folk, samt er i besiddelse af en bred almen uddannelse. Tal med vores lokale områdeledere herom!

– Husk at De hjælper os ved at tegne abonnenter til UFO-Nyt!

Peter A. Hansen
(adressen side 2).

UFO- NAUT med hår på brystet

Følgende observation stammer fra Wisconsin i USA, hvor den 68-årige farmer William Bosak var ude for en hårrejsende oplevelse.

Bosak havde den 2. december 1974 været til et landbrugsmøde i Frederic og var på vej mod sit hjem, der lå sydøst for Frederic i det omgivende land. Klokken var nær 22.30. Da han var ca. et par kilometer fra sin gård fik han øje på et eller andet i vejens venstre side et stykke foran sig. Han havde kørt ret langsomt på grund af tågebunker hist og her, og da lyset fra hans forlygter gav refleks på tingen foran, satte han yderligere farten ned, mens han nærmede sig den.

„Den havde en hvelvet front af glas og indeni kunne jeg se en skikkelse med armene løftet over hovedet,“ fortalte Bosak. Da han senere blev interviewet af en af APRO's forskere, fortalte han, at den avisomtale, der havde været om hans observation i St. Paul

Pioneer-Press i det store og hele var korrekt, dog med den undtagelse, at ørerne på det „væsen“ han havde set inden i objektet var placeret højere på hovedet. (Se tegningen).

Objektet stod stille og syntes at være mellem 2,5 og 3 m højt. Det gennemsigtige „glasområde“, hvorigennem Bosak kunne se besætningsmedlemmet, spidsede til opad. Han havde næsten fået stoppet bilen, da han nåede frem til objektet, men så blev han alligevel for bange, han trådte på speederen og fór forbi objektet. Da han passerede objektet blev der mørkt inde i bilen, og han hørte en hvislende lyd som når grene fra et træ glider hen over bilen.

„Mennesket“, som Bosak kaldte det, havde hår strittende ud fra hovedets sider, ører der stak næsten 8 cm ud fra hovedet og af facon som en kalvs. Det havde ingen krave eller skjorte, med samling ned foran, men så ud

til at være klædt i et eller andet brunt og tætsluttende, a la en frømandsdragt. Det havde begge arme strakt op over hovedet og hår strittende ud fra armenes overflade. Der var ingen skæg, men der var hår eller pels på den øverste del af kroppen. Resten af kroppen, fra taljen og nedad, kunne ikke skelnes på grund af tågen. Objektet lyste ikke i sig selv, men reflekterede billygternes lys.

Bosak vendte tilbage til stedet den følgende morgen for at se efter landingsmærker eller anden form for bevis for objektets tilstedeværelse, men fandt intet. Han fortalte, at han var temmelig bange på det pågælden-

de tidspunkt, men udtrykket i „væsenets“ ansigt viste, at det absolut også var forskrækket. Dets øjne var store og udstående.

Bosak holdt oplevelsen for sig selv i næsten en måned, fortalte hverken sin kone eller søn om den, men besluttede så til sidst at fortælle om den.

Efter at have funderet over episoden udtalte Bosak, at han følte, at han havde gjort forkert ved at skynde sig væk fra objektet og at „jeg skulle være stoppet for at vise, at jeg var venligtsindet. Jeg ville ønske, at jeg kunne møde det igen“.

APRO-Bulletin Jan/Feb. 1975. /Fl.A.

Politichef's natlige mareridt!

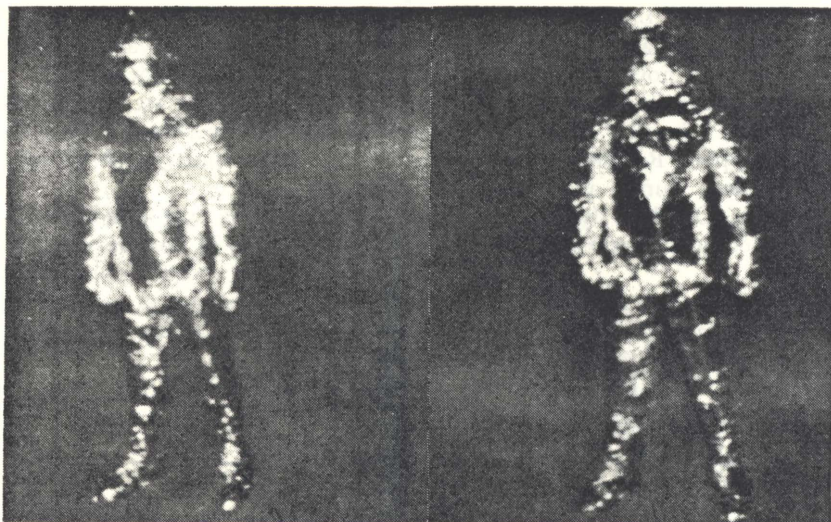
UFO-naut eller blot en ond-sindet spøg?

NICAP's undersøger, Marion Webb, har i flere måneder undersøgt nedenstående tilfælde i håb om at kunne afgøre om det drejede sig om noget UFO-mæssigt reelt, eller om den unge betjent, Jeff Greenhaw, havde været udsat for et svindelnummer, da han den 17. oktober 1973 havde en uhyggelig oplevelse, der skulle få alvorlige følger for ham i tiden derefter. Hvad der ikke gør opklaringsarbejdet lettere er, at den bizarre episode fandt sted under den store UFO-bølge over USA på dette tidspunkt.

Greenhaw var politichef i Falkville, Alabama. Alt gik rutinemæssigt den pågældende oktoberaften indtil Greenhaw fik en telefonopringning fra en uidentificeret kvinde, som påstod, at der var landet et UFO i nærheden af hendes hjem. Politichefen skyndte sig til det pågældende område, som lå i byens omegn, og drejede ned ad en snæver grusvej. Pludselig ramte bilens lygter en ca. 1,8 m høj sølvklædt skikkelse, der stod midt på vejen. Greenhaw stod ud af bilen og talte til den menneskelignende tingest og begyndte samti-

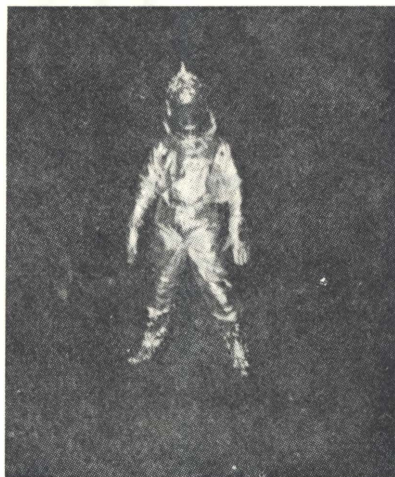
digt at tage billeder. Tingesten tog et skridt hen mod betjenten, der skyndsomt tændte for lampen på politivognens tag. „Væsenet“ drejede pludselig rundt og fór ned ad vejen, og betjenten optog forfølgelsen i sin bil. Greenhaw, der bagefter fortalte, at han var ude af stand til at indhente skikkelsen med en hastighed på ca. 30 km/t, var så uheldig at blive hængende i noget løst grus. Den sølvklædte skikkelse forsvandt i natten, efterladende et rystet vidne.

Jeff Greenhaw troede på hvad han oplevede. Han havde fotos som underbyggede beretningen. Tilfældet opnåede megen offentlig omtale, og enhver vidste, hvad der var hændt Falkville betjenten. Efter at indledende undersøgelser var påbegyndt, blev en embedsmand underrettet om et rygte, der gik ud på, at adskillige brandmænd fra et naboområde måske havde lavet et nummer, der bl. a. involverede et „lån“ af en sølvagtig brandmandsudrustning. Sådanne dragter anvendes af brandmænd, der er stationeret ved luftbaser. Sølvmateriale reflekterer 90 pct. af varmen og tillader bæreren at fjerne ofre, der er fanget i vrag fra fly.

Politichefen Jeff Greenhaw fra Falkville i Alabama tog onsdag nat to billeder af et mærkeligt udseende „væsen“, der stod midt på vejen, som går gennem hans by. Politimanden sagde, at „væsenet“ løb bort, da han rettede lys mod det. „Jeg ved ikke, om nogen var ude på at skræmme mig, men jeg må tilstå, at jeg blev bange“, sagde han.

Ny Dag, 20. okt. 1973.

Tv.: Bemærk den store lighed mellem Greenhaw's fotos og dette billede af en person i „branddragt“. Th. er et tilsvarende „udstyrsnummer“ fotograferet i dagslys.

Marion Webb lånte brandmandsudrustningen og satte yderligere lidt aluminiumsfolie på fødderne og hjelmen. Han blev derefter fotograferet og fotoet sammenlignet med Greenhaw's fotos. Der var absolut ligheder, især i de områder, hvor der var tilføjet ekstra folie.

Webb fandt påklædningen meget voluminøs og uhåndterlig, og den gjorde hurtige bevægelser vanskelige. Men hvorfor var Greenhaw så ude af stand til at fange det flygtende

de „væsen“? Webb formoder, at betjenten kun nåede at køre et ganske kort stykke før han hang fast i det løse grus og tabte sit offer af syne. „Han kunne have accelereret hurtigt nok til i løbet af kort tid at nå op på 30 km/t, inden han hang fast i gruset, og behøvede derfor ikke at have bevæget sig ret langt“. Webb fortsætter: „Jeg har altid grundet over den rolle, som den kvindelige telefonringer, som sagde hun havde set et UFO, kan have haft. Kvinden er aldrig blevet iden-

tificeret, og hun kan have været deltager i et fupnummer.“

Hvad er nu Jeff Greenhaws konklusion m. h. t. oplevelsen den 17. oktober? Desværre har det ikke været muligt at komme til at tale med ham i flere måneder, og alle anstrengelser for at komme i kontakt med ham er slået fejl. Det synes som om begivenhederne den pågældende nat har medført adskillige andre tragedier i hans privatliv. Sandsynligvis er disse resultater af den megen omtale, som han blev udsat for i forbindelse med begivenheden, som befolkningen i Falkville mener har været et nummer med Greenhaw som offer.

I løbet af den relativt korte tid, der er gået siden den pågældende nat, har Greenhaws kone ladet sig skille fra ham, hans mobile hjem brændte og han har opgivet sin karriere inden for politiet.

NICAP har bragt mange artikler, der behandlede rapporter fra politibetjente om UFO-aktiviteter, fordi disse mennesker er trænede observatører og har lært at reagere logisk og rationelt i forskellige situationer. Det kan ikke diskuteres, at Greenhaw havde en rystende oplevelse den pågældende nat i

1973. Det må også bemærkes, at den fandt sted på et tidspunkt, hvor alle i USA var på vagt efter UFO'er. Var episoden reel eller bare en grusom spøg, som meget nær har ødelagt et menneskes liv? Ingen kan vide det med sikkerhed, men hovedparten af byens befolkning har deres mening om sagen, og har stærke følelser involveret, når de tænker på, hvad der skete en mand, som de engang beskrev som venlig, tiltalende og fornuftig.

Forhåbentlig vil spøgefugle i fremtiden tænke sig om to gange før de laver et nummer af denne art, for, som Marion Webb udtrykker det: „Hvis det var et nummer, må dem, der stod bag, måske have ønsket at udtrykke en vis sadistisk stolthed ved hvad de opnåede“.

Kilde: UFO-Investigator Okt. 74 /Fl.A.

Kommentar:

Vi har ikke tidligere bragt noget om denne hændelse, da der allerede lige efter hændelsen i flere aviser stod korte notitser om, at et par drenge havde indrømmet, at det var dem, der havde været på spil, udklædt i sølvfolie.
red.

En **STOR** tak!

– til Henrik Stub og Poul Jørgensen for deres positive bemærkninger under TV-udsendelsen d. 21. juli kl. 11,30–12,30. Det var efter den direkte transmission fra Soyuz' landing, hvor Henrik Stub understregede, at vi igennem vore TV-udsendelser – og allerede i de sidste 25 år gennem bl. a. radarsignaler – havde udsendt signaler, der ville kunne opfanges af eventuelle intelligensvæsener i universet, og hvor Poul Jørgensen tilføjede, at der ikke var nogen grund til ikke at tro, at de kunne findes. Det er den slags udtalelser, der „gøder jorden“ for offentlighedens accept af UFO-problemet!

Det har i det hele taget været en fornøjelse at høre Henrik Stubs kyndige og veloplagte kommentarer under hele TV-dækningen af Apollo-Soyuz projektet.

Iver O. Kjems

Rumfarts-notitser:

Peruvianske raketforsøg:

I maj måned planlagde Peru i samarbejde med USA en større forsøgsserie, der bestod af 30 raketopsendelser og 14 ballonopsendelser af videnskabelige instrumenter. Formålet med disse opsendelser er en undersøgelse af atmosfæriske og ionosfæriske forhold i et område med rolige magnetfelts-forhold. Opsendelsesområdet ligger ret specielt, nemlig på den magnetiske ækvator, dvs. hvor jordens magnetfelt er parallelt med jordoverfladen. Opsendelsen sker fra Chilca Feltet på Stillehavskysten, ca. 64 km syd for Lima i Peru, og de første opsendelser skulle være sket den 21. maj og skulle afsluttes den 5. juni 1975. (N.N. 75-129).

Indonesisk satellit:

Den 1. maj undertegnede embedsmænd fra USA sammen med Indonesien en aftale, hvori man vedtog at opsende Indonesiens første kommunikationssatellit engang i 1976. Satellitten vil blive opsendt med en af NASA's Delta 2914 raketter og vil blive anbragt i synkron bane over ækvator over Indonesien. Opsendelsen er foreløbig planlagt til juli 1976 og vil ske fra Cape Canaveral. Satellitten skulle starte sit arbejde den 17. august 1976 på Indonesiens 31. uafhængighedsdag. (N.N. 75-134).

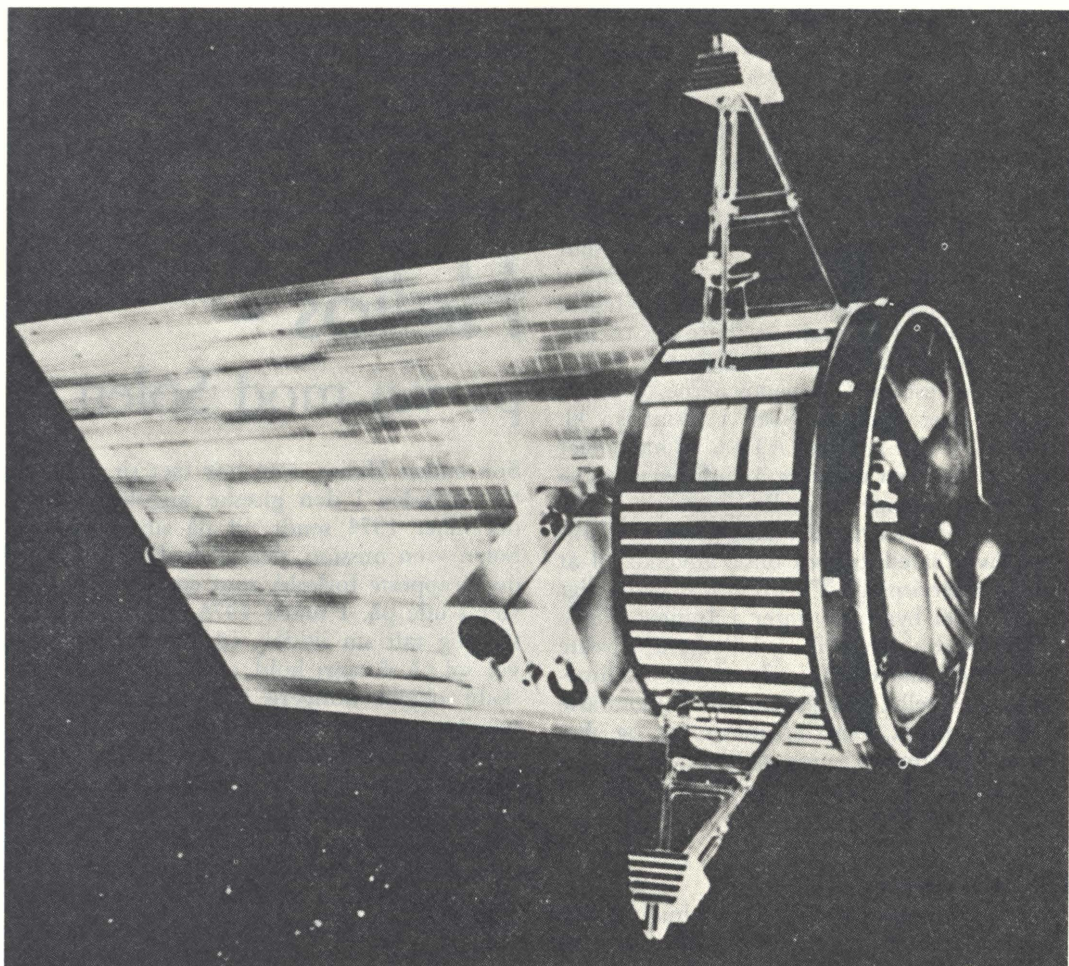
Canadisk kommunikationssatellit:

Den 7. maj opsendtes ANIK-3, en af Canadas kommunikationssatellitter. Opsendelsen markerede samtidig nr. 100 i det antal satellitter, som den amerikanske „arbejdshest“, Delta raketten, har sendt i bane om jorden. Blandt de satellitter, som Delta-raketten har

bragt i bane om jorden, kan bl. a. nævnes: ECHO-I i 1960, TELSTAR, SYNCOM, TIROS, NIMBUS og SMS, hvor hver enkelt af de sidstnævnte er betegnelser for serier af satellitter med specielle opgaver. Forbedringer af Delta-raketten har gjort det muligt at øge vægten af opsendte satellitter fra 68 kg til 910 kg pr. stk. Ud af 110 opsendelser har kun 10 været mislykkede, og af disse 10 blev 5 bragt i bane, blot ikke den ønskede bane. (N.N. 75-151).

INTELSAT IV:

Ifølge foreløbige planer skal den 8. Intelsat IV opsendes fra Cap Canaveral omkring den 22. maj 1975. Satellitten, der vejer 1400 kg, vil blive anbragt i en geosynkron bane, dvs. et kredsløb, hvor satellitten altid vil befinde sig over samme sted på jordoverfladen, over Det indiske Ocean på ækvator ved 61° østlig længde. Dette bliver den anden INTELSAT IV over dette ocean og fuldender det fra begyndelsen planlagte, verdensdækkende INTELSAT IV system. For øjeblikket findes der 3 INTELSAT IV over Atlanterhavet, 2 over Stillehavet og 1 over det Indiske Ocean. Opsendelsen vil være det andet forsøg på at placere en nr. 2 INTELSAT IV over det Indiske Ocean. En tidligere opsendelse den 20. februar mislykkedes på grund af et svigt i Atlas-raketdelen. INTELSAT IV anvendes til transmission af telefonsamtaler, TV billeder og anden kommunikation. Endelig er der planlagt opsendelse engang i sommer af en ny serie, benævnt INTELSAT IV-A, som har dobbelt så stor kapacitet som INTELSAT IV. (N.N. 75-125).

OSO-I:

NASA's nyeste og mest avancerede satellit til undersøgelse af solens 11-årige cyklus, OSO-I, der står for Orbiting Solar Observatory, skal ifølge planerne opsendes den 19. juni 1975. OSO-I er nummer 8 i serien af OSO'er og opsendes med Delta-raketten i en 553 km cirkulær bane om jorden. Amerikanske og franske teleskoper rettes mod solen og undersøger energioverførslen mellem lagene i solens atmosfære i det ultraviolette område. I øjeblikket er aktiviteten i solens 11-årige solplet cyklus på et minimum, men astronomerne forventer en intens aktivitet på solen i

1980-82, hvor solplet-cyklus'en igen når et af sine maxima. OSO-I er større og mere avanceret end tidligere OSO-satellitter, der har observeret solen siden den første OSO-I blev opsendt i marts 1962. OSO-I vejer 1064 kg sammenlignet med OSO-I på kun 200 kg. Iagttagelse af solen i det ultraviolette område kan kun ske fra satellitter, da de ultraviolette stråler ikke kan gennemtrænge jordens atmosfære. Endelig skal OSO-I undersøge evt. røntgenstråle-kilder i vor mælkevej, samt andre der befinder sig endnu længere væk. (N.N. 75-158).

Flytning af satellit i bane om Jorden:

Den største og mest kraftige kommunikations-satellit, der hidtil er blevet lavet, vil blive flyttet 1/3 af jordens omkreds, så den kan deltage i et undervisnings TV-eksperiment, der omfatter adskillige tusinde småbyer i Indien. ATS-6, som satellitten hedder, blev opsendt i geosynkron bane den 30. maj 1974, og i juli 1975 skal den bl. a. deltage som kommunikationsled mellem Apollo-Soyuz projektet og jordstationerne. Den to-etagers store satellit vil begynde at flytte sig fra sin nuværende position 35.900 km over Stillehavet lige vest for Galapagos øerne til en ny position over Victoria Søen i Østafrika kl. 20.30 EDT den 20. maj. ATS-6 vil have nået sine nye position omkring 1. juli og gøres så klar til at deltage i Apollo-Soyuz projektet. Den 1. august startes TV-eksperimentet i Indien, hvor satellitten vil blive anvendt til at sende undervisnings TV-programmer dagligt til ca. 5000 byer i 7 stater i Indien. Nogle af TV-modtagerne vil få billederne direkte fra ATS-6, andre via jordstationer i Ahmedabad og Delhi. Programmerne vil omfatte landbrugsteknik, familieplanlægning og -hygiejne, skoleundervisning samt andet undervisningsstof. Programmerne produceres af Indien. (N.N. 75-153).

Europæisk løfteraket:

Rumalderen er også nået til Aarhus! Terma Elektronisk Industri A/S i Aarhus har fået sin anden millionordre i forbindelse med den nye europæiske løfteraket „Ariane“, som omkring 1979-80 skal bringe europæiske satellitter i kredsløb om jorden. „Ariane“ er en tretrins raket med en totalhøjde på 47,7 m og en vægt på 201 tons. De tre trin har en samlet brændtid på godt 12 minutter. Raketten vil kunne sætte en nyttelast på 1500 kg i kredsløb om jorden eller anbringe en last på 750 kg i geosynkront kredsløb. Frankrig bærer hovedparten af omkostningerne ved dette raketprogram. Sammen med Kampsax er Terma med i det konsortium, der vandt konkurrencen om rumlaboratoriet Spacelab, hvor firmaet også skal bidrage med en del af strømforsynings- og reguleringssystemet. Ud-

styr på samme område er under udvikling og fremstilling til Meteosat-projektet, som Terma kom med i sidste år. (I.U. 17/75).

Kilder: N.N. = NASA News.

I. U. = Ingeniørens Ugeblad.

/Fl. Ahrenkiel

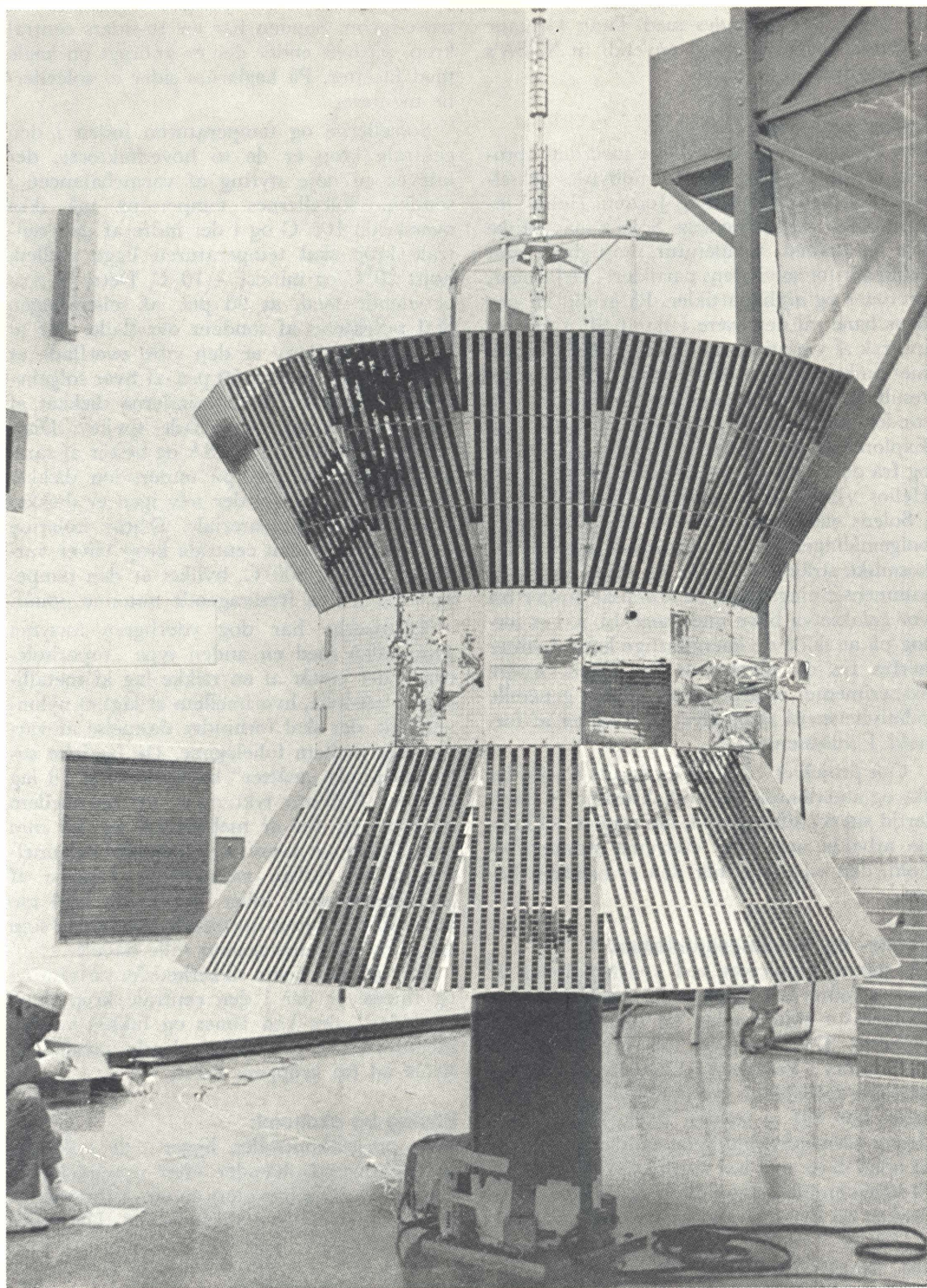
Helios - på vej mod Solen

Sol-sonden Helios, som har fået sit navn efter solguden i den græske mytologi, blev i december 1974 sendt ud på sin mission til Solen – en mission, der vil byde på nogle af de skrappeste forhold, som en rumsonde har været ude på. I marts 1975 får sonden bogstavelig talt sin ildåb, idet den vil passere vor sol på så nært hold, som intet menneskeskabt objekt tidligere har gjort. Indtil nu har Mariner 10 været nærmest på Solen – nemlig ca. 60 mill. km – men Helios vil i sit nærmeste punkt være kun 45 mill. km fra Solen. Det kunne lyde som en ret sikker afstand at passere vor sol i, men ikke desto mindre har den varmepåvirkning, som Helios vil blive udsat for, voldt konstruktører og teknikere adskillige kvaler.

Helios-projektet blev endeligt vedtaget den 10. juni 1969 og er en aftale mellem Vesttyskland og NASA, og dermed Vesttysklands første skridt ind i rumalderen. Før kontrakterne i forbindelse med Spacelab – der er et internationalt foretagende – var Helios-projektet også det største af Vesttysklands videnskabelige projekter og samtidig for USA den mest omfattende rum-aftale med et andet land.

Opsendelsen af Helios skal efterfølges af endnu en Helios-sonde i november 75. Hver sonde vejer 357 kg og rummer 3 amerikanske og 8 tyske forsøgsheder og skal opsendes i en 192-dages bane. Disse sonder er desuden

Helios-sonden ►

de første, der opsendes med Titan Centaur raketten, der er planlagt anvendt til NASA's Viking-mission til Mars.

Helios' opgaver

Det videnskabelige hovedsigte med dette projekt er undersøgelse af den indbyrdes vekselvirkning mellem Solen og Jorden. Helios' instrumenter skal undersøge Solens magnetiske felt og tæthed, temperatur, hastighed samt retninger for solvindens partikler – elektroner, protoner og alfa-partikler. På grund af sondens bane vil den være i stand til at give et indtryk af variationerne i disse forhold i rummet omkring Solen. Endelig vil Helios' måleresultater blive udvidet med resultater fra sonder andre steder i solsystemet, f. eks. fra Explorer 47 og 50, der er i bane om Jorden, og fra de to Jupiter-sonder Pioneer 10 og 11. Helios vil ligeledes undersøge variationerne i Solens elektronplasma ved hjælp af radiobølgemålinger, samt undersøge fordelingen af kosmiske stråler fra Solen og disses spektrale sammensætning. Også de kosmiske stråler fra vor galakse vil blive undersøgt, bl. a. i et forsøg på at skille de energifattige komponenter herfra fra de tilsvarende fra Solen. Andre eksperimenter er afprøvelser af den generelle relativitetsteori samt diverse målinger af forhold i solsystemet.

Om projektet vil blive en succes for de tyske og amerikanske videnskabsmænd er imidlertid stærkt afhængig af, om sonden vil kunne arbejde under de ekstreme strålingsforhold, den vil møde, når den er nærmest Solen.

Varme- og isoleringsproblemer:

De største problemer ved konstruktionen af Helios vedrørte sondens isolering. Den største temperatur som sonden vil opleve vil være omkring 370°C. Forsøg på Jet Propulsion Laboratory i Pasadena i USA, hvor man undersøgte forholdene ved hjælp af en sol-simulator, har vist at sonden skulle kunne klare denne varmpåvirkning og endda lidt til. For at opnå dette mål har konstruktørerne – bl.a. Messerschmidt-Bolkow-Blohm, AEG Telefunken og Erno – valgt at give sonden garn-

trisse-facon. Sonden har en 16-siders central krop, på hvis ender der er anbragt en kegle med facetter. På keglernes sider er solcellerne monteret.

Solcellerne og temperaturen inden i den centrale krop er de to hovedfaktorer, der kræver en nøje styring af varmebalancen i sonden. Solcellernes temperatur må ikke overskride 165°C og i det indre af den centrale krop skal temperaturen ligge mellem højst 20°C og mindst $\pm 10^\circ\text{C}$. Dette er ensbetydende med, at 96 pct. af solstrålingen skal reflekteres af sondens overflade. For at opfylde disse krav er den ydre overflade af den centrale krop og 50 pct. af hver solgenerators overflade på kegleenderne dækket af såkaldte „sekundær-overflade spejle“. Disse spejle er udviklet af NASA og består af sammensmeltet kiselsyre, på undersiden dækket af et tyndt lag sølv, der selv igen er dækket af et dielektrisk materiale. Denne isolering skal hindre, at den centrale krop bliver varmet op til ca. 800°C, hvilket er den temperatur, som den fremragende antenne opnår.

Teknikerne har dog yderligere forsynet rumsonden med en anden type „superisoleringsring“, der består af en række lag af metalliseret plast-folie, hvorimellem er lagt et nylon-netværk, der skal forhindre dannelse af varmebroer mellem folielagene. De lagdelte superisolerende „måtter“ består hver af 18 lag folie, ca. 0,25 mm tykt, og er anbragt mellem to ydre lag, der er mellem 1,0 og 3,0 mm tykt. 19 lag nylon-netværk forhindrer dannelsen af de farlige varmebroer. Lagene af usammenpressede folier, der er ca. 1,04 cm tykt, har de samme isolerende egenskaber som en 15 m tyk murstensmur ville have!!

Som en yderligere sikkerhedsforanstaltning og finesse er der i den centrale krop lavet „skodder“, der kan åbnes og lukkes via bi-metalfølere, så evt. overskydende varme kan stråle ud fra kroppens indre.

Styring og økonomi:

Hele projektkontrollen ligger i de tyske videnskabsmænds hænder efter opsendelse af sonden og dette har gjort en vis „rum-organisering“ nødvendig i Vesttyskland. Det tyske

Institut for Luft- og Rumfart har bygget en kommandostation nær Weilheim med en 30 m parabolisk antenne, specielt til dette formål. De modtagne data flyder herfra til et Kontrolcenter i Oberpfaffenhofen. Endelig går kommandosignaler via Max Planck Instituttets 100 m radioastronomi teleskop i Eiffel.

Amerikanerne ser projektet som en udfyldning af deres interplanetariske forskningsprogram og betaler omkring \$ 87 mill. til projektet, hvoraf hovedparten, ca. \$ 60 mill., er investeringer i raket og affyring. Vesttysk-

lands økonomiske andel i projektet, der forøvrigt ikke er alt for populært i administrative kredse, vil løbe op til omkring \$ 180 mill., hvilket er 15 pct. mere end man først havde anslået.

Det er for Vesttyskland et ambitiøst projekt, men det skulle samtidigt „politisk“ være en god øvelse for den vesttyske rumfarts-industri.

Kilder: New Scientist 26/12-74.

Aviation Week and Space Technology 2/12-74.
/Fl. Ahrenkiel

DIVERSE

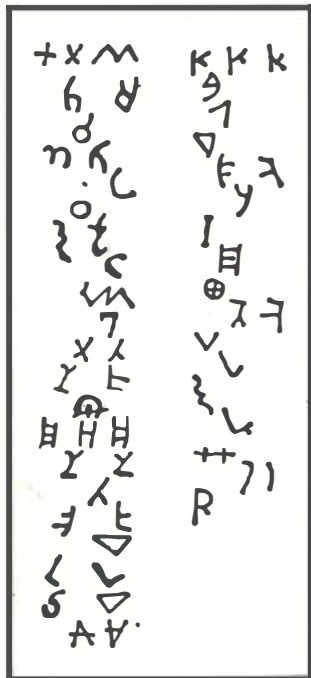
Risø afgør sag om arkæologisk fup eller fakta

Videnskabsmændene på Risø har rensat franske amatørarkæologer, som beskyldtes for historisk fup, da de for et halvt århundrede siden præsenterede offentligheden for et rigt fund, bl. a. af keramik med uforklarlige skrifttegn og dyrebilleder.

Det danske atomforsøgslaboratorium er et af de tre-fire laboratorier i verden, som behersker den såkaldte termoluminiscens teknik, ved hjælp af hvilken man kan finde frem til keramikens alder. Ved høje varmegrader udsender kvarts- og feldspatkornene i det keramiske ler et lys, som nøjagtigt svarer til den naturlige radioaktive strålingsenergi, keramikken har opsuget siden brændingen. Det udsendte lys kan aflæses ved termoluminiscens-teknikken som målestok for lertingenes alder.

Det skotske nationalmuseum har fulgt Risø konstatering af, at det franske fund er ægte, op ved at indrette et laboratorium til studier af TL-teknikken. Det har ligeledes den franske atomenergikommission i et laboratorium i den franske landsby Glozel, der er centrum for den internationalt kendte arkæologiske gåde.

De mystiske skrifttegn, der minder om fønikernes og den iberiske skrift.

Seksualsymboler og elegante tegninger

Helsefysikeren Vagn Meldahl fortæller den dramatiske historie i „Risø nyt“:

Den 17-årige landmand Emile Fradin i Glozel, 20 km sydost for Vichy, gjorde fundet under forårsplojning 1. marts 1924. En okse foran plogen stak en klov i et hul, og hullet viste sig at være indgang til en tre meter lang oval grube med glasglaserede vægge og glasdækkede keramikstumper på bunden. I nærheden af denne gamle keramiske ovn fandt han en svær lertavle og små sten med ukendte skrifttegn, der havde en vis lighed med fønikernes alfabet.

En Vichy-læge, A. Morlet, sikrede sig, da en strøm af interesserede nåede Glozel, rettighederne til udgravningen og fandt sammen med Fradin i de følgende år adskillige lertavler, ansigtskar, lerskåle og seksuelle symboler i ler. Også på en mængde redskaber og smykker sås mystiske tegn og på bensager elegante dyretegninger især af hjorte men også af rener og pantere, skønt de uddøde i Frankrig med istiden.

Morlet førte dyrebillederne tilbage til hulemalerierne og hævdede i sit første skrift i 1925, at Glozel var beboet af istidsjægeres efterkommere 8000 år før Kristus, en påstand der forrykkede keramik- og skrivekunst med flere tusinde år.

En storm af protester

Nogle få fremtrædende arkæologer støttede påstandene, men en storm af protest rejste sig. Den udløste påstande om arkæologisk svindel, flere års avispolemik og kontrolgravninger, der fik Glozel til at ligne et skyttegravslandskab. Fradin havde selv lavet tavlerne og gravet dem ned, hævdede præsidenten for Fransk forhistorisk Selskab, Vayson de Pradenne.

Den internationale antropologkongres nedsatte i 1927 en international kommission, der kendte alle Glozelfundene – minus grube og økser – forfalskede. Fransk forhistorisk selskab hævdede efter en politiaktion og klorofylanalyser at lertavlerne højst kunne være fem år gamle.

Glozel-folkene forsøgte sig med en international modkommission, bl. a. med en svensk kriminolog som deltager, at påvise fundenes ægthed i 1928 bl. a. ved at henvise til, at keramikken var omviklet af rødder.

Svensk amatør gik i aktion

Men ryet for svindel var slået fast. Morlet og Fradin fortsatte og fandt indtil 1942 60 beskrevne lertavler og et halvt hundrede lerkar med inskription. Morlet døde i 1965 uden held i arbejdet med tydingen af skriften.

En svensk bog „Skandalen i Glozel“ gik i slutningen af 1960'erne ind for fundenes ægthed og det fik en svensk amatørarkæolog til at henvende sig på Risø i 1971 om dateringsassistance. I januar 1972 blev den første lertavle undersøgt af TL-teknik, i efteråret 1972 og foråret 1973 blev baggrundsstrålingen i Glozel undersøgt med målesonder og i 1973 kom den opsigtsvækkende datering: Perioden fra år 700 år før Kristus til 100 år efter. Yngre end Morlet påstod, men ægte nok. Tvivlernes påstand om ny skrift på gamle tavler blev afvist i april 1974 med datering af tavlestumper, hvor skriften var dækket af et glaslag.

Rensdyrtegnene kan ikke forklares

En kulstof 14-undersøgelse af en oksetand fra en urne indsnævrer dateringen til 300 f. Kr.–100 e. Kr.

Langsomt overvindes franske arkæologers skepsis, og Emile Fradin er rensat for 50 års anklage for svindel.

Fundene ligner ikke den keltiske kultur – de er samtidig med Gundestrup-karret f. eks. – og rensdyrtegnene kan ikke forklares. Skriften har tegn fælles med Middelhavskystens iberiske skrift som også venter på tyding.

Lolland-Falsters Folketidende,
24. febr. 1975

Fremtids-visioner:

Ifølge rapporten og bogen „Grænser for vækst“ fra Club of Rome står menneskeheden overfor en verdensomspændende hungersnød, forurening og mangel på energikilder indenfor det næste århundrede.

I den sidste tid har også mindre dommedagsprægede profeter som f. eks. økonomen Robert Heilbroner givet udtryk for et noget mørkt syn på vor fremtid. Morgendagen er derimod ikke helt så trist for den engelske, videnskabelige skribent Adrian Berry. I en kommende bog „The next ten thousand Years“ forudsiger Berry frimodigt, at teknologien vil gøre dommedagsprofeterne til skam-me.

Yderligere, siger han, vil mennesket på et tidspunkt nå frem til at tappe fra hele solsystemets ressourcer og i sidste ende udnytte selv fjerne galaxers ressourcer.

De første små trin er endnu kun taget med Apollo månelandingerne og Skylab missionerne. Berry forudsiger, at der i løbet af det næste århundrede vil blive gjort forsøg på at etablere månebaser – måske i form af observatorier, hvor astronomer kan arbejde ugeneret af jordens atmosfære. Mineindustri og anden industriel aktivitet vil derefter følge. Måske kunne der ligefrem oprettes „gravitations-svage“ hospitaler på månen, hvor dårlige lemmer og organer kunne være under mindre spænding end på jorden.

Verdensbillede under forvandling

Men menneskets stigende behov vil hurtigt føre det forbi månen og ud til vore nabo-planeter. Selv Venus med sin store overfladetemperatur og tætte atmosfære af kuldioxid vil ikke, siger Berry, skræmme det 21. århundredes videnskabsmænd. Han gør opmærksom på, at der allerede har været forslag fremme om at tilføre Venus' atmosfære

nogle hårdføre algearter, som kunne leve af kuldioxiden. Deres livsproces ville frigøre ilt, få varmen til at stråle ud og væk fra planetoverfladen og medføre regnbyger fra fortættet vanddamp. Derefter ville der opstå have, planter ville kunne få fodfæste og begynde at gro og Venus ville være klar til at blive koloniseret fra jorden.

Senere, før Venus blev alt for overbefolket, ville mennesket begynde at bygge rumbyer – først i bane om jorden, så omkring solen, måske ved anvendelse af mineraler fra asteroidebæltet. Disse ressourcer vil dog også hurtigt blive brugt op og løsningen på dette problem kunne tænkes at blive en „demontering“ af kæmpeplaneten Jupiter. Berry mindes en utrolig plan om at sætte Jupiters rotationshastighed i vejret i en sådan grad, at store stykker af planeten ville blive rykket ud og derefter samlet i et tykt bånd i bane om solen. Stumperne ville reflektere anvendelig solenergi tilbage mod jorden og kunne desuden anvendes til kolonisation.

For hvert eneste problem, der dukker op har Berry en færdig og fantasifuld løsning. Han er overbevist om, at når Homo Sapiens har kunnet rejse den lange vej fra de første primitive forsøg med landbrug frem til industrialisering og rumfart på mindre end 10.000 år, så kan en tilsvarende udvikling sikkert også foregå i løbet af de næste 100 århundreder.

Time, 17. juni 1974/ Fl. Ahrenkiel.

STØT UFO-SAGEN

ved at skaffe abonnenter til
UFO-NYT

Prins Philip er UFO- entusiast:

Man kan roligt tilføje Prins Philip af England på den stadigt voksende liste over UFO-tilhængere. Og mere end det – den 53-årige gemal til dronning Elizabeth er en ubetinget UFO-entusiast, der med omhu plotter alle vigtige UFO-observationer ind på et enormt vægkort i sit private gemak på anden sal i Buckingham Palace.

„Jeg finder hele fænomenet yderst fascinerende,“ indrømmer prinsen villigt. „Jeg er helt overbevist om, at UFO'erne eksisterer. Jeg har læst mange bøger om emnet – og jeg er sikker på, at de er andet end bare meteoritter.“ Efter en kort pause tilføjer prins-gemalen: „På dette trin vil jeg dog ikke driste mig til at komme med en forklaring på De flyvende Tallerkener! Jeg mener ikke, at der endnu er bevis – et afgørende bevis – for, at de kommer fra andre planeter, men jeg synes så absolut, beviserne øges dag for dag.“

James Chesworth, en butler på Buckingham Palace, beskriver prins Philips kort som „temmelig stort, omkring 180 x 120 cm, og der er omkring 300 markeringer på det – hver forsynet med en dato – med rødt blæk. Hvor der synes at være en række observationer på linie, har han markeret ruten med en kuglepen.“

Prins Philip forklarede, at han kun markerede „større og velunderbyggede observationer“ på kortet. „Jeg har fundet ud af, at UFO-observationerne falder i perioder.“

Chesworth sagde, at prins Philip „ikke taler så meget om sin interesse. Jeg tror, at dronningen finder den ret fornøjelig. Men han tilbringer mange timer i sit gemak hver uge.“

Hvis prins Philip holder sin hobby for sig selv i paladset, holder han sig til gengæld i nær kontakt med andre UFO-interesserede – f. eks. Brinsley le Poer Trench, forfatter til 7 bøger om UFO'er og leder af the British UFO Society. „Prins Philip er meget interesseret i emnet,“ fortalte le Poer Trench, „han ringede til mig en dag og bad mig sende ham min sidste bog om UFO'er. Siden da har jeg holdt ham orienteret om al UFO-aktivitet.“

„Før eller senere vil der komme en logisk forklaring på UFO'erne,“ sagde prins Philip.“ og jeg mener, at verden må acceptere, at der findes en eller anden form for liv, fraset os selv, andetsteds i universet.“

Kilde: National Enquirer, 29. april 1975. /Fl. A.